கடவுள் துணை.

புகழேந்திப்புலவரால்

செய்யப்பட்ட

நளவெண்பா மூலமும்

NALAVENPA.

by Puk...

சென்னை இராஜதானி வித்தியாசாலைத்

தமிழ்ப்பிரதமபண்டிதராயிருந்த

தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாசராகவாசாரியார் செய்த

[illegible]விளக்குப்பதவுரையும்

இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்புடனும்.

SRINIVASARAGHAVACARI, T.

௪-ம் பதிப்பு.

289 THUMBOO CHETTY ST. MADRAS

வ. புஷ்பரதசெட்டி அண்டு கம்பெனியாரால்

கலாரத்நாகரம் என்னும்

தமது அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

Madras, Pushparatha Chetti & Co.

1899.

ச-த-இவையும்
ந-ஞ-இவையும்
ம-வ-இவையும் } தம்முள் ஒன்றேடொன்று இனமாம்.

மோனையாகிய மெய்கள் அவ்வுயிர்களாயினும் இனவுயிர்களாயினும் ஏறப்பெற்றே வ வேண்டும்.

(உ-ம்.)

"கொற்றவேற் றானைக் குருநாடன் பாலணைந்தர்ல்"

"தீதோவப் பார்காத்த செய்"

"மறைமுதல்வ நீயிங்கே வந்தருளப் பெற்றேன்"

இவற்றுள் உயிரும் மெய்யும் இனங்களாய் மோனையானது காண்க.

எதுகையு மிவ்வாறே. எதுகையிலும் முதலெழுத்து நெடிலோகுறிலோ ஒன்றியே வரவேண்டும்.

(உ-ம்.)

"கொற்றவேற் றானை" என்பதற்கு

"எற்றுநீர் ஞாலம்" என்று வருவதேயல்லாது

ஏற்றுநீர் ஞாலம் என்று வரமாட்டாதென அறிக.

தனிச்சீரென்பது முன் இரண்டடிகளில் வந்த எதுகை பெற்றிருப்பதேயாம்.

விளையான் முடிந்ததோ - இதவுமது.

முடிந்ததோ மொய்குழலாள் - இது விளமுன் நேர்வந்த இயற்சீர்வெண்டளை.

மொய்குழலாள் என்னைத்தான் - [illegible]முன் நேர்வந்த வெண்சீர் வெண்டளை.

என்னைத்தான் காண - இதவுமது.

காண இசைந்ததோ - இது மாமுன் நிரைவந்த இயற்சீர் வெண்டளை.

இசைந்ததோ தன்மரபுக் - இது விளமுன் நேர்வந்த இயற்சீர் வெண்டளை.

"மீண்டோா சுயம்வரத்தை" என்னும் ௭௨ - வது பாட்டின் கடைச்சீர் "பரிந்து" பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டால் வந்தது.

"எக்கோன்மகளுக்" என்னும் ௭௩ - வது பாட்டின் கடைச்சீர் "சேர்ந்து" காசு என்னும் வாய்பாட்டால் வந்தது.

"ஒற்றைத்[illegible]யாழி" என்கிற ௭௪ - வது பாட்டின் கடை[illegible] "சேய்" நாள் என்னும் வாய்பாட்டால் வந்தது.

"நறையொழுக" என்கிற ௧௮௬ - வது பாட்டின் கடைச்சீர் "பொழில்" மலர் என்னும் வாய்பாட்டால் வந்தது.

இவ்வாறு வேண்டும் வெண்பாக்களைப் பிரித்துச் சீருந்தளை[illegible]ம் முன் கூறியபடி சிதையாமல் வரப்பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவருவதை எதுகை யென்றும், அவ்வடிகளின் சீர்களின் முதல் எழுத்து ஒன்றி வருவதை மோனையென்றுஞ் சொல்வார்கள்.

அ-ஆ-ஐ-ஔ-இவை [illegible] நம் }
இ-ஈ-எ-ஏ-இவை [illegible] நம் } தம்முள் ஒன்றோடொன்று
உ-ஊ-[illegible]-ஓ-இவைகளும் } இனமாம்.

கடைச்சீர் காசு, பிறப்பு என்கிற குற்றியலுகர வாய்பாடாயும் நாள், மலர் என்கிற ஓரசைச்சீராயும் வரவேண்டும்.

இவ்வெண்பா குறள்வெண்பா, சிந்தியல்வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, பஃறொடைவெண்பா, என ஐவகைப்படும்.

இரண்டடியால் வருவது குறள்வெண்பா; மூன்றடியால் வருவது சிந்தியல்வெண்பா; நான்கடியால்வருவது நேரிசை வெண்பாவும் இன்னிசை வெண்பாவும்; நான்குக்கு மேற்பட்ட அடிகளால் வருவது பஃறொடைவெண்பா.

இந் நளவெண்பா முற்றும் நேரிசைவெண்பாவே. இதன் இலக்கணம், ஒருவிகற்பத்தாலேனும் இருவிக[illegible]த்தாலேனு வந்து, இரண்டாமடிக் கடைச்சீர் தனித்துவருவது. விகற்பம் என்றால் எதுகை.

(உ-ம்.)

முன் னை - வினை யான் - முடிந் ததோ - மொய்ம் குழ லாள்
நேர் நேர் - நிரை நேர் - நிரை நிரை - நே[illegible] நிரை நேர்
[illegible] மா - புளி . மா [illegible] கரு விளம் - [illegible] விளங் காய்

என் னைத் தான் - கர[illegible]ண - விசைந் ததோ - தன் மா புக்
நேர் நேர் நே[illegible] - நேர் நேர் - நிரை நிரை - நேர் நிரை நேர்
தே மாங் காய் - தே மா - கரு விளம் - கூ[illegible] விளங் காய்

கோவ் வா த - வார்த் தை - யுல கத் - துரைப் பட்ட
நேர் நேர் நேர் - நேர் நேர் - நிரை நேர் - நிரை நேர் நேர்
தே [illegible]ாங் காய் - தே மா - புளி மா - புளி மாங் காய்

[illegible]தவ் வா று - [illegible]கால் லோ - விது.
நேர் நேர் நேர் - நேர் நேர் - நிரை
தே மாங் காய் - தே மா - [illegible]லர்

முன்னை வினையான் - இது [illegible] வந்த இயற்சீர் வெண்[illegible]ளை.

இவற்றுள் - நேர் நேர், நிரை நேர், நேர் நிரை, நிரை நிரை, இந்நான்கும் ஈரசைச்சீராம்.

இவற்றிற்கு உதாரணவாய்பாடு.

தே மா—நேர் நேர்	புளி மா—நிரை நேர்	இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.
கூ விளம்—நேர் நிரை	கரு விளம்—நிரை நிரை	இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்.

இந்நான்கும் இயற்சீர் எனவும் ஆசிரிய வுரிச்சீர் எனவும் வழங்கப்படும்.

நேர் நேர் நேர், நிரை நேர் நேர், நேர் நிரை நேர், நிரை நிரை நேர், நேர் நேர் நிரை, நிரை நேர் நிரை, நேர் நிரை நிரை, நிரை நிரை நிரை, இவ்வெட்டும் மூவசைச்சீராம்.

தே மாங் காய்—நேர் நேர் நேர்	இவை காய்ச்சீர் எனவும் வெண்சீர் எனவும் படும்.
புளி மாங் காய்—நிரை நேர் நேர்	
கூ விளங் காய்—நேர் நிரை நேர்	
கரு விளங் காய்—நிரை நிரை நேர்	
தே மாங் கனி—நேர் நேர் நிரை	இவை கனிச்சீர் அல்லது வஞ்சிச்சீர் எனப்படும்.
புளி மாங் கனி—நிரை நேர் நிரை	
கூ விளங் கனி—நேர் நிரை நிரை	
கரு விளங் கனி—நிரை நிரை நிரை	

இக் கனிச்சீர்களும் நாலசைச்சீர்களும், வெண்பாவில் வருவனவல்ல. சிலவெண்பாக்களில் [illegible]ரசையும் சீராய்க் கடைசியில் வரும்.

மாச்சீர்முன் நிரைவருவதும், விளஞ்சீர் முன் நேர்வருவதும், இயற்சீர் வெண்டளை யெனப்படும்.

காய்முன் நேர்வருவது வெண்சீர்வெண்டளை என்னப்படும்.

வெள்தளை—வெண்டளை. தளை, கட்டு, பந்தம் என்றாலும் யாப்பென்றாலும் தளைப்படி வெண்பாவிற்கு உரிய தளை வெண்டளை. வெண்டளையின் [illegible] றுதளை வெண்பாவில் வரா[illegible]. இப்படிப்பட்ட [illegible]ளை [illegible] ல் ஈற்றடி [illegible]ச்சீராயும் மற்றையடி நாற்சீரா[illegible] வருவது வெண்பா. எனப்படும். ஈற்றடியின்

தாழ்பணையில் — வினைத்தொகைநிலைத்தொடர் தாழ்ந்தபணையில்என விரியும்.

பணையிலிரு—ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்.

இருந்தான்றி—பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர், இருமையாகிய தான்றியென விரியும்.

தான்றிக்காய் — ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர், தான்றியினது காயென விரியும்.

பத்தாயிரம்—பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்.

ஆயிரங்கோடி—இதுவுமது.

கோடி என்பதை முற்றெச்சமாக் கொண்டால் கோடிபார் என்பது வினையெச்சத் தொகாநிலைத் தொடர்; பெயரானால் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்.

பார் என்ன—வினைமுற்றுத்தொடர்.

உய்த்ததனில்—வினையெச்சத் தழாத்தொடர்.

அதனில் தேர்—ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர்

நிறுத்தி எண்ணினான்—வினையெச்சத்தொடர்.

எண்ணினான்தேவர்—வினைமுற்றுத் தழாத்தொடர்.

தேவர் சபை — ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர், தேவரது சபையென விரியும்.

தார் நிறுத்தும் — இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர், தாரைநிறுத்தும்என விரியும்.

நிறுத்துந்தோள்—பெயரெச்சத்தொடர்.

தோள்வேந்தன் — இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகைநிலைத்தொடர்; தோளையுடைய வேந்தன் என விரியும்.

இப்படி நிலைமொழிவருமொழியின்ன தொடரெனச் சொல்லுக.

இலக்கணக்குறிப்பு.

ஒருசொல்லுக்கு இலக்கணங்கூறு என்றால் திணை - பால் - எண் - இடம் - வேற்றுமை - தொழிற்பெயர் - பண்புப்பெயர் - வினையாலணையும்பெயர் என்கிற சிறப்புகளையும் பெயர்க்குக் கூறவேண்டும்.

திணை முதலானவைகளோடு காலம் - தன்வினை - பிறவினை - செய்வினை - செயப்பாட்டுவினை முதலிய சிறப்பும், பெயரெச்சம் - வினையெச்சம் - இன்ன வாய்பாடு என்பவைகளும், வினைக்குக் கூறவேண்டும்.

தொடர்சொல்லவேண்டுமாயின் இரண்டு சொற்களுக்கு நடுவில் வேற்றுமையுருபோ, அல்லது வினையுருபு முதலியவையோ, தொக்கு இருப்பது இன்னதென்றறிந்து இன்னது தொகைநிலைத்தொடரென்றாவது, இன்ன தொகாநிலைத்தொடரென்றாவது, கண்டு உரைக்கவேண்டும்.

உதாரணம்.

365 - வது பாட்டு.

பரிமயில்— அஃறிணை ஒன்றன்பால் ஒருமைப்படர்க்கை யிடப்பெயர்; ஏழாம்வேற்றுமை, தான்றி எனும் பிறிதின் கிழமைக்கு இடமாயிற்று, எண்ணினன் — உயர்திணை யாண்பால் ஒருமைப்படர்க்கை இறந்தகாலச் செயப்படுபொருள் குன்றாத தன்வினை வினைமுற்று, தாரான் என்னும் பெயரைக் கொண்டது.

பார்— ஏவலொருமை முன்னிலை வினைமுற்று, இது இருதிணைப் பொது, இங்கு உயர்திணை முன்னிலைப்பெயரைக் கொண்டது.

என்ன— இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இங்கு காரணப் பொருட்டாகையால் இறந்த காலமாயிற்று, ருதுபர்ணன் என்னும் பெயரைக் கொண்டது.

இத்தாழ்— இடைச்சொற்றொடர்

பெற்று, மாதோடு மன்னன் வரக்கண்ட மாநக
ருக், கேதோ வுரைப்ப னெதிர்.

411. To what shall I compare the great town of Mahvintham; as Nala, having regained his Government, entered with Damayanti? Is it like the peacock hailing the coming clouds? Is it like the brightened countenance regaining its lost sight? Or is it like the fertile and excellent fields, filled with water?

(இ - ள்.) பார் பெற்று - பூமியாள்வதைப் பெற்று, மாதோடு - தமயந்தியோடு, மன்னன் - நளமகாராஜன், வர கண்ட - வருவதைப் பார்த்த, மா நகருக்கு - பெருமையான மாவிந்த நகரத்துக்கு, கார் பெற்ற தோகையோ - மேகம் வரப்பெற்ற மயிலையோ, கண் பெற்ற வாள் முகமோ - கண் வரப்பெற்ற பிரகாசமான முகத்தையோ, நீர் பெற்று உயர்ந்த நிறை புலமோ - தண்ணீரைப் பொருந்தி மேன்மைப்பட்ட விளைவு நிறைந்த கழனியையோ, ஏதோ - எதையோ, எதிர் உரைப்பன் - சமானமாகச் சொல்லுவேன் (நான்), எ - று.

நகரத்தாரெல்லாம் அரசனும் அரசியும் வரக்கண்டு களித்தார்கள் என்றபடி.

பார் அதன் ஆளுகைக்கும், நகர் அதிலுள்ளார்க்கும் ஆகு பெயர். ஓ - நான்கும் ஐயப்பொருளில் வந்தன. ஈண்டு ஐயம் உபமானமாதற்கு உரிமைப் பற்றியது. ஆகவே இவையாவும் உபமானம் என்பது கருத்து. (௧௦)

நளவெண்பாவுரை

முற்றியது.

வந்தபடியே—படி என்பது விதம் என்னும் பொருளுள்ளது; இங்கே வழிக்கொண்டானென்னும் வினையை விசேடித்து வினையுரியாய் நின்றது. காலம் இடம் முதலிய பொருளுள்ள இடைச்சொற்கள், பெயர்த்தன்மையவாய்ப் பெயரெச்ச முதலியவைகளைக் கொள்ளும்: ஆன்படியால், ஆனபடிக்கு என வரும்போது பெயர். இங்கே பெயராய் மூன்றனுருபு தொக்குவந்த தெனினும் பொருந்தும். (அஉ)

410. ஏனை முடிவேந்த ரெத்திசையும் போற்றிசைப்
பச், சேனை புடைசூழத் தேரேறி—ஆனபுகழ்ப்,
பொன்னகர மெய்தும் புரந்தரனைப் போற்பொலி
விந்து, நன்னகரம் புக்கா னளன்.

410. Like the God Indra entering the famous city Amaravathy, Nala entered the good town of Mahvintham, riding on a chariot, and surrounded by armies; so that all the crowned monarchs in every corner of the earth might praise him.

(இ - ள்.) ஏனை முடி வேந்தர் - மற்றக் கிரீடாதிபதிகள், எத்திசையும் - எல்லாத் திசைகளிலும், போற்று இசைப்ப - புகழ்ப்பாட, சேனை புடை சூழ - சேனைகள் பக்கங்களில் சூழ்ந்துவர, தேர் ஏறி - இரதத்தின்மே லேறிக்கொண்டு, ஆன புகழ் - பொருந்தின புகழுள்ள, பொன் நகரம் - அமராவதி பட்டணத்தை, எய்தும் - அடைகிற, புரந்தரனை போல் - தேவேந்திரனைப்போல், பொலிந்து - விளங்கி, நளன் - நளச்சக்கிரவர்த்தி, நல் நகரம் புக்கான் - நன்மையான மாவிந்த நகரத்தை யடைந்தான், எ - று.

ஏனை என்பது புட்கரனை நீக்குகின்றது. அவன் அற்பனும் மனஸ்தாபப் பட்டவனு மானதால் புகழ்ந்திலன்.

அமராவதி யென்பது சொர்க்கலோகத்தின் முக்கிய பட்டணம். ஒருபொருளைப் பல்வகையிற் கூறுவதும் ஒரு கவித்திறம். (அக)

411. கார்பெற்ற தோகையோ [illegible] பெற்ற வாண்முக
மோ, சீர்பெற் றுயர்ந்த நிறைபுலமோ,—பார்

செய்த கடின இருதயமுள்ள புட்கரன், தூய - சுத்தமான, நறு மலர் பூ சோலைவாய் - பரிமளமுள்ள பூக்கள் நிறைந்த அழகிய தோப்பினிடத்தில், ஆய பெரு தானை சூழ - யோக்கியமான பெரிய சேனை சூழ்ந்துநிற்க, பெடை நடையாளோடு - பெண்ணன்னத்தின் நடைபோன்ற நடையையுடையவளான தமயந்தியோடு, இருந்தானை - வீற்றிருந்த நளனை, எதிர் - எதிரிலே, கண்டான் —, எ - று. உம் - அசை.

பெடை என்பது தகுதியால் அன்னப்பெடைக்குக் கொள்ளப்பட்டது, அது ஆகுபெயராய் அதன் நடைமேலாயிற்று. ()

406. செங்கோ லரசன் முகநோக்கித் தேர்ச்சியிலா,
வெங்கோ லரசன் வினவினன் — அங்கோலக்
காவற் கொடைவேந்தே காதலற்குங் காதலிக்
யாவர்க்குந் தீதிலவே யென்று [கும்

406. Looking at the face of king Nala who governed rightly, Putcaran who had no judgment and who governed badly, said, "O handsome, protecting, and generous king! Are you all happy without any evil happening to yourself, to your consort Damayanti or to any of the others."

(இ - ள்.) செங்கோல் அரசன் - செவ்வையான அரசாட்சியுள்ள நளச்சக்கிரவர்த்தியினது, முகம் நோக்கி - முகத்தைப் பார்த்து, தேர்ச்சி இலா - விவேகமில்லாத, வெம் கோல் அரசன் - உக்கிரமான அரசாட்சியுள்ள புட்கரராசன், 'அம் கோலம் - அழகான ரூபமுள்ள, காவல் - காக்குந் தன்மையுள்ள, கொடை வேந்தே - உதாரனான நளமகாராஜனே, காதலற்கும் - கணவனாகிய உனக்கும், காதலிக்கும் - மனைவியாகிய தமயந்திக்கும், யாவர்க்கும் - (மக்கள் முதலிய) எல்லாருக்கும், தீது இலவே என்று வினவினன் - தீங்குகள் இல்லையே என்று கேட்டான், எ - று.

நளனை க்ஷேமம் விசாரித்தா னென்பதாம். தீது — பால் பகா அஃறிணைப் பெயராதலால் ஈண்டு பன்மைக்கு வந்து பன்மை வினைகொண்டது. [பெயரியல் - உ௪ - ஆம் - சூ.]

தான் - மனம் அழிந்தவளாகி, விழுந்தாள் அழுது - விழுந்தழு தாள் (தமயந்தி,) எ - று. தான் - இரண்டும், மற்று - அசைகள். மொழியாதமுன் என்பது விரைவைக் குறிக்கின்றது. (கூஉ)

384\. கொங்கையளைந்து குழறிருத்திக் கோலஞ்செய்
அங்கை யிரண்டு மடுபுகையால்—இங்ஙன்
கருகியவோ வென்றழுதாள் காதலனை முன்னாள்
பருகியவேற் கண்ணாள் பதைத்து.

384\. Damayanti, whose lance-like eyes looked with pleasure in former days upon her husband, becoming sorrowful, wept and said:—"Have those palms become blackened, by the smoke of the kitchen, which once touched the fragrant mixtures, and which adjusted my hair and adorned me?"

(இ - ள்.) முன் நாள் - முற்காலத்தில், காதலனை - நாயகனை, பருகிய வேல் கண்ணாள் - கண்டு அனுபவித்த வேல்போலுங் கண்ணுள்ள தமயந்தி, பதைத்து - நவித்து, கொங்கை அளைந்து - வாசனை வஸ்துக்களை மிகவும் பரிசித்து, குழல் திருத்தி கூந்தலைச் செவ்வையாக்கி, கோலம் செய் - (எனக்கு) அலங்காரஞ் செய்கிற, அங்கை இரண்டும் - இரண்டு உள்ளங் கைகளும், அடு புகையால் - சமைத்தலினலாகும் புகையினால், இங்ஙன் - இவ்வாறு, கருகியவோ - கறுத்துப்போயினவோ, என்று அழுதாள்—, எ - று.

இங்ஙன் என்பது கரியடை பற்றிப்போயின என்று சொல்வார் சொல்லியபடி, அல்லது தன்னுடம்பு வஸ்திர முதலானவைபோ லெனவுமாம். [மெய் புணரியல்-கக-ஆம்] சூத்திர விதியினல் அகங்கை அங்கையாயிற்று; அழகிய கை - என்னவுமாம். "கொங்கைவருடிக் குழைதிருத்தி" எனவும் பாடமுண்டு, அதற்குத் தனங்களைத்தடவிக் காதணிகளைச் செவ்வை செய்து எனப் பொருள்கொள்க. (கூங)

385\. மற்றித் திருநகர்க்கே வந்தடைந்த மன்னவற்குக்
கொற்றத் தனித்தேருங் கொண்டணைந்து—மற்
றும்பர் நடைத்தொழிலே செய்கின்ற மன்னவன்

காணெங்கள், கொடைத்தொழிலா னென்றாள்
குறித்து.

385. Damayanti, addressing her parents, pointing, said:—"Look, the king who drove the victorious and matchless chariot of the monarch ருதுபர்ணன் who has arrived in this excellent city, and who also is engaged in cooking, is my royal husband."

(இ - ள்.) [தாய் தந்தையருக்குத் தமயந்தி யறிவித்தது.] இத் திருநகர்க்கு வந்து அடைந்த - இந்தச் சிறப்பான பட்டணத்துக்கு வந்து சேர்ந்த, மன்னவற்கு - ருதுபர்ணராசனுக்கு, கொற்ற தனி தேரும் கொண்டு அணைந்து - ஜயமுள்ள ஒப்பற்ற தேரையும் ஓட்டிக்கொண்டு வந்து, மற்றும் - மேலும், மடை தொழிலே செய்கின்ற - சமையல்வேலையுஞ் செய்கிற, மன்னவன் - அரசன், எங்கள் கொடை தொழிலான் - எங்கள் அதிபதியாகிய வள்ளல், காண் - அறி, என்றாள் குறித்து - என்று நிரூபித்துச் சொன்னாள் (தமயந்தி), எ - று..

முதல் மற்று, ஏ — அசைகள். தொழிலே — ஏ - எண்ணிடைச்சொல். (கூசு)

386. போதலருங் கண்ணியான் போர்வேந்தர் சூழப்
போய்க், காதலிதன் காதலனைக் கண்ணுற்றான் -
ஓதம், வரிவளைகொண் டேறும் வளநாடன் றன்
னைத், தெரிவரிதா நின்றான் றிகைத்து.

386. King Bhima, who wore a garland on which the buds blossomed, going, surrounded by warlike kings, saw the husband of his daughter; but was perplexed at not being able to recognize in him the king of the fertile country of Nidatha, where the ocean, carrying with it the striped shells, ascends the shore.

(இ - ள்.) போது அலரும் கண்ணியான் - மொட்டுக்கள் மலர்கின்ற மாலைதரித்த வீமராசன், போர் வேந்தர் சூழ போய் - வீரரான அரசர்கள் சுற்றிவரச் சென்று, காதலிதன் காதலனை - தன்மகளுடைய கணவனை, கண்ணுற்றான் - பார்த்தான்; ஓதம் - கடல், வரி வளை கொண்டு - இரேகை யுள்ள சங்குகளை யெடுத்துக்கொண்டு, ஏறும் - கரையேறுகின்ற, வள நாடன்

தன்னை - வளப்பமுள்ள நிடதநாட்டரசனை, தெரிவு அரிதா - அறிவது அருமையாக, திகைத்து நின்றான் - பிரமித்து நின்றான், எ - று.

வளநாடன்றன்னை என்கிற செயப்படுபொருள், அறிவு என்னுந் தொழிற்பெயரைக் கொண்டது. ஆந்த எழுவாய் அரிது என்கிற குறிப்பு முற்றைக் கொண்டது. (௬௫)

387. செவ்வாய் மொழிக்குஞ் செயலுக்குஞ் சிந்தைக்
கும், ஒவ்வாது கொண்ட வுருவென்று—எவ்வா
யும், நோக்கினா னோக்கித் தெளிந்தா னுணங்கிய
தோர், வாக்கினான் றன்னை மதித்து.

387. King Bhima, seeing that the form which he, Nala' had assumed did not suit either the fine speech which proceeded from his mouth, or the work he was engaged in, or his thoughts, and having scrutinized him in every way, thought highly of him, whose speech was so exquisite; and concluded that he was king Nala.

(இ - ள்.) கொண்ட உரு - (இவன்) கொண்டிருக்கின்ற உருவம், செம் வாய் மொழிக்கும் - செம்மையான வாயில் வரும் பேச்சுக்கும், செயலுக்கும் - செய்யுந் தொழிலுக்கும், சிந்தைக்கும் - நினைப்புக்கும், ஒவ்வாது என்று - ஒத்திருக்க வில்லையென்று, எவ்வாயும் - எல்லாவழிகளையும், நோக்கினான் - பார்த்தான் (வீமராசன்,) நோக்கி - பார்த்து, நுணங்கியது - (கருத்தில்) நுட்பமுள்ளதாகிய, ஓர் வாக்கினான் தன்னை - ஒரு வாக்குடையவனாகிய அவ்வரசனை, மதித்து - மேன்மையாயெண்ணி தெளிந்தான் - நிச்சயித்தான், எ - று.

அவ்வுருவத்துக்கும் பேச்சு முதலானவற்றிற்கு மொத்திராமையால் யோசித்து வாக்கின் கம்பீர குணத்தினால் இவனே அவனாயிருக்கலாம் என்று நிச்சயித்தான் வீமனென்றபடி. வழி - அறியுமுபாயம். ஒவ்வாது என்று - ஒத்திராமை என்ன காரணம் எனவு முரைக்கலாம். (௬௬)

388. பைந்தலைய நாகப் பணமென்று பூதத்தின்
ஐந்தலையின் பாரந் தனையுற்று—மந்தி

தெளியா திருக்குந் திருநாடா வுன்னை
ஒளியாது காட்டுன் னுரு.

388. "O thou who possessest the excellent country where the monkeys are confused as they mistake the spatha on the beautiful head of the arecanut palm for the hood on the beautiful head of the snake! Without hiding yourself, show us your form" said Bhima to Nala.

(இ-ள்.) [வீமன் நளனைநோக்கிச் சொல்லியது.] பூகத்தின் - பாக்குமரத்தினுடைய, ஐ தலையின் பாளைதனை - அழகிய தலையிலுள்ள பாளையை, பைந்தலைய - பசுமையான தலையுள்ள, நாக பணம் என்று ஐயுற்று - பாம்பின் படமென்று சந்தேசப்பட்டு, மந்தி - குரங்கு, தெளியாது இருக்கும் - மனந்தெளிவில்லாமலிருக்கிற, திரு நாடா - சிறந்த நாடுடையவனே, உன்னை ஒளியாது - உன்னை மறையாமல், உன் உரு - உன் ருபத்தை, காட்டு - காண்பி, எ - று.

உன்னுட்டுக் குரங்கு பாக்கின் பாளையைப் பாம்பின் படமென்று மயங்கித் தெளியாது வருந்துவதுபோல், யானும் உன்னைத் தெளியாது வருந்துகிறேனென்று குறிப்பித்ததாம். நாக பணம்—வடமூல் முடிபாதலால் பகரம் இரட்டிவில்லை. (சுஎ)

389. அரவரசன் றான்கொடுத்த வம்பூந் துகிலின்
ஒருதுகிலை வாங்கி யுடுத்தான்—ஒருதுகிலைப்
போர்த்தான் பொருகலியின் வஞ்சனையாற் பூண்
டளிக்குங், கோத்தாய முன்னிழந்த கோ.

389. Nala who had lost by the deceit of the warlike Kali the kingly power which he inherited and protected, unfolding one of the very beautiful garments given him by the serpent king, tied it round his waist; and the other he cast over him.

(இ - ள்.) பொருகலியின் வஞ்சனையால் - போரிடச்செய்யுங் கலியின்து மோசத்தினுல், பூண்டு அளிக்கும் - (இராச்சியத்தைப்) பெற்றுக் காக்கின்ற, கோ தாயம் - இராசாதிகாரத்தை, முன் இழந்த கோ - முன் போக்கடித்த நளமகாராசன், அரவரசன் தான்கொடுத்த - சர்ப்பராசன் கொடுத்த, அம் பூ துகிலின் - மிக அழகான ஆடைகளுள், ஒரு துகிலை

வாங்கி உடுத்தான் - ஓராடையைப்பிரித்து அரையிற் சுட்டிக் கொண்டான், ஒரு துகில் போர்த்தான் - மற்றொன்றை மேலே போர்த்துக்கொண்டான், எ - று. தான் -. அசை.

தாயமாவது, பிதா. முதலியோர்களுடையதாய் புத்திரன் முதலியோர் கைக்கொள்ளத்தக்க பொருள். இரண்டாடையு மொன்றுபோல் ஒட்டியிருந்ததனால் வாங்கி யென்றார். அம் பூந்துகில் - அழகான பூப்போன்ற துகிலெனவுமாம். (௬௮)

390. மிக்கோ னுலகளந்த மெய்யடியே சார்வாகப்
புக்கோ ரருவினைபோற் போயிற்றே - அக்காலம்
கானகத்தே காதலியை நீத்துக் கரந்துறையும்
மானகத்தேர்ப் பாகன் வடிவு.

390. Like the sins of those who worship the sacred feet of the king of the Gods which measured the earth, the form of one who drives the huge mountain-like chariot, which Nala had assumed when he deserted his wife in the forest and hid himself, left him when he put on the garment.

(இ - ள்.) அக்காலம் - ஆடையணிந்த அந்தக் காலத்தில், கானகத்தே காதலியை நீத்து - காட்டில் மனைவியை விட்டு, கரந்து உறையும் - மறைந்து வாசஞ்செய்கிற, மால் நகம் தேர் பாகன் வடிவு - பெரிய மலையொத்த தேரையோட்டுஞ் சாரதியின் ரூபமானது, மிக்கோன் - தேவருள் மேலான திருமாலினுடைய, உலகு அளந்த - உலகங்களை அளவிட்ட மெய் அடியே - மெய்யான திருவடியையே, சார்வு ஆக - துணையாக (உபாயமாக,) புக்கோர் - அடைந்தவர்களுடைய, அரு வினைபோல் - (நீங்குதல்) அருமையான பாவம்போல், போயிற்று - நீங்கிவிட்டது, எ - று. ஏ - அசை.

அடியே என்பதில் ஏகாரம் பிரிநிலை; மற்றெதையுஞ் சார்பாகப் புகாமல் என்பதைக் கொண்டது. உலகளந்த என்பது அருளன்பு முதலிய குணங்களை விளக்குகின்றதென இவ்வடையைச் சிறப்பாகவே வைஷ்ணவர் உரைப்பர். மெய்யென்பது நூல்களில் உண்மையான துணையென்று சொல்லப்பட்ட

றென்பதாம். அருவினையாவது ஆகாமிய சஞ்சிதங்களு ளக்கப்பட்ட பாவ மனைத்துமாம்.

"ஆவி திகைக்க வைவர் குமைக்குஞ் சிற்றின்பம்
பாவி யேனைப் பலநீ காட்டிப் படுப்பாயோ
தாவி வையங் கொண்ட தடந்தா மரைகட்கே
கூவிக் கொள்ளுங் கால மின்னுங் குறுகாதோ" என்றும்,

"உளதான வல்வினைக் குள்ளம் வெருவி யுலகளந்த
வளர்தா மரையிணை வஞ்சர ணாக வரித்தவர்தாம்
களைதா னெனவெழுங் கன்மங் துறப்பர் தநுந்திடலும்
இளைதா நிலைசெக வெங்கள் பிரானருட் டேனெழுமே"

என்றும் ஆங்காங்கு வைஷ்ணவ வாசிரியர்கள் கூறினதைக் காண்க. கவி கலிதொடருமிடத்து "நாராயணாயநம" என்றதற்கு ஏற்ப கலி நீங்குமிடத்தும் "மிக்கோனுலகளந்த" என்றெடுத்துத் தமது கொள்கையை வெளியிட்டார். (கூகூ)

391\. தாதையைமுன் காண்டலுமே தாமரைக்க ணீரரும்பப், போதலரும் குஞ்சியான் புக்கணைந்து—கோதிலாப், பொன்னடியைக் கண்ணீரிற் புனலாற் கழுவினான், மின்னிடையா ளோடும் விழுந்து.

391\. Immediately as he saw his father before him, the young prince upon whose locks the buds blossom, and in whose lotus-like eyes the tear-drops gathered went with his sister whose waist moved as imperceptibly as the lightning, and fell on his father, so that the tears from his eyes washed his pure and beautiful feet.

(இ - ள்.) தாதையை முன் காண்டலுமே - தந்தையை எதிரிற் கண்டவுடனே, தாமரை கண் நீர் அரும்ப -, தாமரைபோலுங் கண்களில் நீர் துளிக்க, போது அலரும் குஞ்சியான் - அரும்புகள் மலர்கின்ற தலைமயிர் முடியுள்ள ராசகுமாரன், மின் இடையாளோடும் - மின்னலைப்போல அசையும் இடுப்புள்ள தன் தங்கையோடு, புக்கு அணைந்து - போய்ச்சேர்ந்து, விழுந்து—, கோது இலா - குற்றமில்லாத, பொன்

அடியை - பொன்போன்ற (அவன்) பாதத்தை, கண்ணில் புனலால் கழுவினன் - கண்ணிலுண்டான நீரினால் அலம்பினன் [அழுதுகொண்டே கும்பிட்டானென்கிறபடி,] ஏ - று.

காண்டலும்—வினையெச்சம். (எ0)

392. பாதித் துகிலோடு பாய்ந்திழியுங் கண்ணீருஞ்
சீதக் களபதனஞ் சேர்மாசும்—போத
மலர்ந்ததார் வேந்தன் மலரடியில் வீழ்ந்தாள்
அலர்ந்ததே கண்ணீ ரவற்கு.

392. With the half garment, and her tears flowing profusely, and her breast coverd with dust where the cool sandal mixture should have been daubed, she went and fell at the lotus-like feet of king Nala, who was adorned with a garland of blossoms. And Nala's tears fell fast.

(இ - ள்.) பாதி துகிலோடு - பாதி வஸ்திரத்துடனே, பாய்ந்து இழியும் கண்ணீரும் - பெருகி வருகின்ற கண்ணீரும், சீத களபம் - குளிர்ச்சியான கலவைச்சாந் தணியத்தக்க, தனம் சேர் மாசும் - முலைகளைச் சேர்ந்த புழுதியுமாய், போத - போய், மலர்ந்த தார் வேந்தன் - மலர்ந்த பூத்தொடுத்த மாலையணிந்த நளமகா ராசனுடைய, மலர் அடியில் வீழ்ந்தாள் - தாமரைப் பூப்போன்ற பாதத்தில் சரணமாக வீழ்ந்தாள் (தமயந்தி,) அவற்கு - அந்த நளனுக்கு, கண்ணீர்—, (அப்போது) அலர்ந்தது - அதிகமா யுண்டாயிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

கண்ணுங் கண்ணீருமாய் நின்றான், இட்டகால் இட்ட கைகளாய்க் கிடந்தான்; கைப் பதைப்பும் வாய்ப் பதைப்புமாய்ப் போசினன் என்பனபோலக் கண்ணீரு மாசுமாய்ப் போதி என்பது தமிழ் நடை. (எக)

393. வெவ்விடத்தோ டொக்கும் விழியிரண்டும்
வீழ்துயில்கொள், அவ்விடத்தே நீத்த வவரென்றே—இவ்விடத்தே, வாரார் முலையாளம் மன்னவனைக் காணமல், நீர் மறைத்தனவே நின்று.

393. In order that Damayanti, whose breasts filled her bodice, might not see, in the palace of Bhima, him who deserted her in the mandapam when she fell asleep through exhaustion, her eyes which were like rank poison, were filled with tears and hid him form her sight.

(இ - ள்.) வெம் விடத்தோடு ஒக்கும் - வெப்பமான விஷத்தோடு சமானமாயிருக்கிற, விழி இரண்டும் - (தமயந்தியின்) இரண்டு கண்ணும், வீழ் துயில் கொள் அவ்விடத்தே - சோர்வாலாகிய நித்திரைகொண்ட அந்த மண்டபத்தில், நீத்த அவர் என்றே - (இவர்) விட்டுப்போனவரென்று, இவ்விடத்தே - இந்த வீமன் மாளிகையிலே, வார் ஆர் முலையாள் - கச்சு நிறைந்த தனங்களையுடைய தமயந்தி, அம் மன்னவனை காணாமல் - அந்த நளனைக் காணாதிருக்கும்படி, நீரால் மறைத்தன - ஜலத்தினாலே மறைத்து விட்டன, எ-று. ஏ - நின்று-அசைகள்.

நின்று மறைத்தன எனவுங் கூட்டலாம். தமயந்திக்குக் கண்ணீர் கூர்ந்து கண்தெரியாமலிருந்ததை, நளன் முன்செய்த தீமைக்காக இப்போது அவள் பாராதிருக்கும்படி கண்கள் செய்தன என்று கவி தற்குறிப்பாகக் கூறினார். (எஉ)

394. உத்தமரின் மற்றிவனை யொப்பா ரொருவரிலை,
இத்தலத்தி லென்றிமையோ ரெம்மருங்கும்—
கைத்தலத்தில், தேமாரி பெய்யுந் திருமலர்த்
தார் வேந்தன்மேற், பூமாரி பெய்தார் புகழ்ந்து.

394. Saying that there were none on this earth among the great to be compared to him, the Gods cast, with their hands, showers of flowers upon king Nala who was adorned with a splendid garland which poured forth honeyed rain.

(இ - ள்.) இத்தலத்தில் - இப்பூமியில், உத்தமரின் - மேலானவர்களில், இவனை ஒப்பார் - இந்த நளனை யொத்திருக்கிறவர், ஒருவர் இலை என்று - ஒருவரும் இல்லை யென்று, இமையோர் - தேவர்கள், புகழ்ந்து - துதித்து, கைத்தலத்தில் - கையினிடத்தே, தேன் மாரி பெய்யும் - தேன்மழை பொழிகின்ற, திரு மலர் தார் வேந்தன்மேல் - மேன்மையான பூமாலையணிந்த நளமகாராசன்மேலே, எம்மருங்கும் - எப்புறத்திலும்,

பூமாரி பெய்தார் - பூமழையைப் பொழிந்தார்கள், எ - று. மற்று - அசை.

ஒருவரும் என்பதில் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. இலை—லகரம் - தொகுத்தல். (௭௩)

395. தேவியிவள் கற்புக்குஞ் செங்கோன் முறை
மைக்கும், பூவுலகி லொப்பாயார் போதுவார்—
காவலனே, மற்றென்பால் வேண்டும் வரங்கேட்
டுக் கொள்ளென்றான், முற்றன்பாற் பாரளிப்
பான் முன்.

395. Kali stood before king Nala, the benign protector of the earth, and said :—" O king ! who is there in this world to be compared to the chastity of your wife ' Damayanti, or to the regularity of your government ? Ask of me whatever you desire."

(இ - ள்.) [கலி.] முற்று அன்பால் - நிறைந்த பிரீதியினாலே, பார் அளிப்பான் முன் - பூமியைக் காக்கின்ற நளச்சக்கிரவர்த்தியின் எதிரில் (நின்று,) காவலனே - அரசனே, தேவி இவள் கற்புக்கும் - உன்தேவியாகிய இத்தமயந்தியின் பதி விரதைத்தனத்திற்கும், செங்கோல் முறைமைக்கும் - உன் துரைத்தன ஒழுங்குக்கும், பூ உலகில் - பூலோகத்தில், ஒப்பா - சமானமாக, போதுவார் யார் - வருகின்றவர் எவர், என்பால் வேண்டும் வரம் கேட்டுக்கொள் - என்னிடத்தில் வேண்டிய வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளு, என்றான்—, எ - று. மற்று - அசை.

"ஒப்பாயார் போதுவார்" என்றதினால் அப்படிபட்டவர் உண்டானாருமில்லை, இருக்கின்றாருமில்லை, உண்டாவாரோ வெனின் அவருமில்லை என்றதாயிற்று. யார் — உயர்திணைப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்று. [வினையியல் ௩௦ - ம் - சூ.] கேட்டுக்கொள்—கொள் விகுதி தற்பொருட்டு என்னும் பொருளில் வந்தது. போதுவார் — புகுதுவார் என்பதின் திரிபென்பர்.; போ - பகுதி, து - சாரியை, வ் - எதிர்கால இடைநிலை, ஆர் - விகுதி என்று, போ என்னு முதனிலைக்கு இங்ஙனம் புடைபெயர்ச்சியு முண்டென்னலாம். காவல் அன் - காவலைச் செய்பவன் எனவும், கா - காத்தலிலே, வலன் - வல்லமை

னென்றும், இருவகையுங் கொள்ளலாம். கா — முதனிலைத் தொழிற்பெயர். (எச)

396. உன்சரிதஞ் செல்ல வுலகாளுங் காலத்து, மின்
சொரியும் வேலாய் மிகவிரும்பி — என்சரிதம்,
கேட்டாரை நீயடையே லென்றான் கிளர்மணிப்
பூண், வாட்டானை மன்னன் மதித்து.

396. King Nala, who was adorned with jewels of sparkling gems, and who commanded sword-girt armies, esteeming the words of Kali said :—"O thou, who possessest a glittering lance! In the age of your reign you must not trouble those who listen to my history with interest.

(இ - ள்.) கிளர் மணி பூண் - விளங்குகின்ற ரத்தினாபரணங்களையும், வாள் தானை மன்னன் - வாளேந்திய சேனையையுமுடைய நளமகாராசன், மதித்து - (கலியின்பேச்சை) மேன்மையாகக்கொண்டு, மின் சொரியும் வேலாய் - காந்தியைப் பொழிகின்ற வேலுடையவனே, உன் சரிதம் செல்ல - உன் நடக்கை செல்லும்படி, உலகு ஆளும் காலத்து - நீ உலகத்தையாளு நாளில், மிக விரும்பி என் சரிதம் கேட்டாரை - மிகவும் பிரியப்பட்டு என் சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்களை, நீ அடையேல் - நீ சேராதிரு, என்றான் —, எ - று.

"உன் சரிதஞ் சொல்லில்" எனவும் பாடமுண்டு. உன்சரிதஞ் செல்ல - வுலகாளுங் காலமாவது கலியுகம். (எரு)

397. என்காலத் துன்சரிதங் கேட்டாரை யானடை
யேன், மின்கா லயில்வேலாய் மெய்யென்று—
நன்காவி, மட்டிறைக்குஞ் சோலை வளநாடன்
முன்னின்று, கட்டுரைத்துப் போனான் கலி.

397. Kali, standing before Nala, the king of the fertile country of Nidatha which is surrounded by groves, and in which the good dark-hued Kuvali flowers shed honey, spake with truth after this wise :—"O thou possessing a sharp lance which emits lightning! During my reign (கலியுகம்) I will not trouble those who listen to your history. This I say truly." Having thus spoken, he departed.

(இ - ள்.) மின் கால் அயில் வேலாய் - மின்னலைக் கக்குகின்ற கூர்மையான வேலாயுத முடையவனே, என் காலத்து - என்னுடைய காலமாகிய கலியுகத்தில், உன் சரிதம் கேட்டாரை - உன் கதை கேட்பவர்களை, யான் அடையேன் - நான் சேர மாட்டேன், மெய் - (இது) சத்தியம், என்று—, நன் காவி - நல்ல நீலோற்பலமலர்கள், மட்டு இறைக்கும் சோலை - மதுவை இறைக்கப்பெற்ற சோலை சூழ்ந்ததும், வள நாடன் - வளப்பம் பெற்றதுமான நிடதநாட் டரசனது, முன் நின்று - எதிரில் நின்று, கலி - கலிபுருடன், கட்டு உரைத்து - உறுதியான பேச்சைப் பேசி, போனான்—, எ - று.

நன்கு ஆவி எனப்பிரித்து, நல்கு - நன்றாக, ஆவி - குளங்களுக்கு, மட்டு இறைக்கும் எனவு முரைக்கலாம். கட்டுரைத்து—கட்டுரை என்பதை ஒரே சொல்லாக எடுத்துப் பகுதியாய்க் கொள்க. சோலையிற்காவி அங்குள்ள குளங்களில் எனக் கொள்க. (எசு)

398. வேத நெறிவழுவா வேந்தனையும் பூந்தடங்கட்,
கோதையையு மக்களையுங் கொண்டுபோய்த்—
தாது, புதையத்தேன் பாய்ந்தொழுகும் பூஞ்
சோலை வேலி, விதையக்கோன் செய்தான்
விருந்து.

398. The king of the country of Vidarpa, which is fenced around with groves in which the pollen in the flowers is drowned in the gushing honey, having taken with him king Nala, who never departed from the paths of the Vedas, and Damayanti, whose eyes resembled tanks filled with flowers, as well as their children, made a feast.

(இ - ள்.) தாது புதைய - கேசரங்கள் புதைந்து போம்படி, தேன் பாய்ந்து ஒழுகும் - தேன் பாய்ந்து ஒழுகுகின்ற, பூ சோலை - பூவுள்ள சோலைகளாகிய, வேலி - வேலி சூழ்ந்த, விதையம் கோன் - விதர்ப்பநாட்டரசன், வேத நெறி வழுவா வேந்தனையும் - வேதமார்க்கந் தப்பாத நளமகா ராசனையும், பூ தடம் கண் கோதையையும் - பூப்பூத்த தடாகம்போன்ற கண்களையுடைய தமயந்தியையும், மக்களையும் - (அவர்க

ளுடைய) ஆண் பெண் மக்களையும், கொண்டு போய் - இட்டுக் கொண்டு போய், விருந்து செய்தான்—, எ - று.

விதர்ப்பம் என்னும் ஆரியமொழி விதையமெனத் திரிந்தது. பூந்தடங்கண் - பூப்போன்ற விசாலமாகிய கண் எனவு முரைக் கலாம். (எஎ)

399. உன்னையா னொன்று முணரா துரைத்தவெலாம்,
பொன்னமருந் தாராய் பொறுவென்று — பின்
னைத்தன், மேனீர்மை குன்றா வெறுந்தேர் மிசை
க்கொண்டான், மானீ ரயோத்தியார் மன்.

399. The king of the inhabitants of the great fertile country of Oude, said :—" O thou adorned with garlands swarming with golden beetles ! You must bear with all that I said in ignorance concerning you." And then, with his dignity unlessened he departed in an empty chariot.

(இ - ள்.) மால் நீர் அயோத்தியார் மன் - பெருமையான நீர்வளமுள்ள அயோத்தி நாட்டாருடைய அரசன், பொன் அமரும் தாராய் - பொன் வண்டு பொருந்திய மாலை யணிந்த வனே, யான் ஒன்றும் உணராது - நான் ஒன்றுந் தெரியாமல், உன்னை உரைத்த எல்லாம் - உன்னைக் குறித்துச் சொன்னவை களை யெல்லாம், பொறு என்று - பொறுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, பின்னை - பின்பு, தன் மேல் நீர்மை குன்றா - தன் மேலான குணங் குறையாமல், வெறு தேர்மிசை கொண்டான் - வெறுமையான தேர்மேலேறிச் சென்றான், எ - று.

குன்றா என்பதற்குக் குன்றி எனப் பொருள் கொண்டு தமயந்தி சுயம்வரமென்று வந்து இகழ்ச்சிப்பட்டதைக் கருதாக வுமுரைக்கலாம். வெறுந் தேராவது தமயந்தியோடு கூடி வருஞ் சந்தோஷமற்ற தேர். பொன் அமருந் தாராய் என்பதற்குத் திருமகள் பொருந்தின சேனையையுடையாய் எனவும் பொருள்படும். மிசைக்கொண்டான் என்பதை ஒருசொல் நீர்மையாக வைத்து ஏறினான் எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. தேர்—ஏழனுருபு தொக்கது. (எஅ)

400. விற்றானை முன்செல்ல வேல்வேந்தர் பின்செல்
லப், பொற்றேர்மேற் றேவியொடும் போயி
னன்—முற்றாம்பல், தேனீ ரளித்தருகு செந்
நெற் கதிர்விளைக்கும், மாநீர் நிடதத்தார் மன்.

400. The king of the inhabitants of the very fertile country of Nidatha, in which the honey which flows out of the old ambal blossoms, falling on the adjacent ears of corn, causes them to grow, rode with his wife in a golden chariot, the army of archers going before, and the kings with their lances following in the rear.

(இ-ள்.) முற்று ஆம்பல் - முற்றிய ஆம்பற் பூக்கள், தேன் நீர் அளித்து - தேனாகிய நீரைப் பாய்ச்சி, அருகு செந்நெல் கதிர் விளைக்கும் - சமீபத்திலுள்ள செந்நெற் கதிர்களை விளையச் செய்கின்ற, மா நீர் - மிகுதியான நீர்வளம் பொருந்திய, நிடதத் தார் மன் - நிடத தேசத்தாருடைய அரசன், வில் தானை - வில்லேந்திய சேனை, முன் செல்ல - முன்புறம் போய்க்கொண் டிருக்கவும், வேல் வேந்தர் - வேலேந்திய அரசர், பின் செல்ல- பின்புறம் போய்க்கொண்டிருக்கவும், தேவியொடு - மனைவி யோடு, பொன் தேர் மேல் - பொன்னாற் செய்த தேர்மேல் (ஏறி,) போயினான்—, எ - று.

மா நீர் - மேன்மையான குணமுள்ள எனவுமாம். தேவி யொடும்—உம் - அசை. செம்மை நெல் என்பதில் "ஈறு போத லிடையுகரமிய்யாதல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தினால் மைகெட்டு "மம்முன்பயவ மயங்குமென்ப" என்று வரைந்திருத்தலால் மகரத்தோடு நகரத்திற்கு மயக்கமின்மைபற்றி மகரமும் நகர மாகத் திரிந்தது. "இனையவும் பண்பிற் கியல்பே" என்பதில் அடக்கிக்கொள்க. "விற்றானை முன்செல்ல வேல்வேந்தர் பின் செல்ல" என்பவை வினைச்செவ்வெண். முன் பின் என்பன இடைச்சொல்லாதலால் "இடையுரிவடசொலி னியம்பிய கொ ளாதவும்" என்பதனால் னகரங்கள் இயல்பாயின. (எ௬)

401. தாளவன்ற வெல்லலத் தரித்தநெடு வைவேலாய்
ஏனைநெறி தூரமினி யெத்தனையோ —மானே
இந்த மலைக்கடந் தேழுமலைக் கப்புறமா [கேள்
விந்தமென்னு கம்பதிதான் மிக்கு.

உ கீ

404\. மற்றவனுக் கென்வரவு சொல்லி மறுசூதுக்
குற்ற பணைய முளதென்று—கொற்றவனைக்
கொண்டணைவீ ரென்று குலத்தூ தரைவிடுத்
தண்டெரியற் றேர்வேந்தன் றான். [தான்

404\. King Nala, who was adorned with a cool garland sent the messengers, whose ancestors performed the same office, saying, "Go and inform Putcara of my arrival; tell him that I have a fit wager for a second game of dice, and bring that king here"

(இ-ள்.) தண் தெரியல் தேர் வேந்தன் - குளிர்ச்சியான மாலையணிந்த நளமகாராஜன், மற்றவற்கு - மற்றவனுக்கு (புட்கரனுக்கு,) என் வரவு சொல்லி - நான் வந்ததைச் சொல்லி, மறு சூதுக்கு - மறுதரம் ஆடுஞ் சூதுக்கு, உற்ற பணையம் - தகுதியான பந்தையப்பொருள், உளது என்று - உண்டென்று சொல்லி, கொற்றவனை கொண்டு அணைவீர் - (அந்த) அரசனைக் கொண்டுவாருங்கள், என்று—, குலத்தூதரை விடுத்தான் - குலபரம்பரையாய்வரும் தூதரை அனுப்பினான், எ-று. தான் - அசை.

பரம்பரையாய் ஒருதொழில் செய்வோர்க்கே அத்தொழிலை நின்றவேற்று மாற்றலிருக்கும் ஆதலால் "குலத்தூதரை விடுத்தான்" என்றார். அவராயின் அவனைச் சூதுக்கு இசையச் செய்வாரென்பது கருத்து. (௮௬)

4(5. மாய நெடுஞ்சூதில் வஞ்சித்த வன்னெஞ்சன்
தூய நறுமலர்ப்பூஞ் சோலைவாய்—ஆய
பெருந்தானை சூழப் பெடைநடையா ளோடும்
இருந்தானைக் கண்டா னெதிர்.

405\. The hard-hearted Putcaran, who deceived Nala in the fatal game at dice, saw before him, in the clean and beautiful grove which was filled with fragrant flowers, Nala and Damayanti whose (i. e. Damayanti's) gait resembled the walk of a female swan, as they stood surrounded by a large and trusty host.

(இ-ள்.) மாயம் நெடு சூதில் - மோசத்துக்குரிய பெரிய சூதாட்டத்தில், வஞ்சித்த வல் நெஞ்சன் - (நளனை) மோசஞ்

வைத்த நவராத்திரி யுற்சவத்தில் அவர்களை யழைப்பித்துத் தான் கேட்ட கேள்விக்கு உத்தரஞ் சொல்லாதவர்களை யவமதித்துத் துன்பப்படுத்துகிற வழக்கப்படி, புகழேந்திப்புலவருடன் சிலபுலவர்களைச் சிறைசெய்வித் திருந்தார். அவர்களில் குயவன், கம்மாளன், வண்ணான், அம்பட்டன், வேளாளன் ஆகிய ஐவருக்கும் புகழேந்திப்புலவர் விசேஷமாய்க் கல்விபோதித் தாச் சமர்த்தர்க ளாக்கினார். நவராத்திரியுஞ் சமீபித்தது. அக் காலத்தில் வழக்கம்போல் ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் சிறைச்சாலையி ல் அடைபட்டிருந்த வித்துவான்களை வரவழைக்க, அவர்களில் ஐ வகர் கல்வியில் அற்பமானவர்களா யிருந்தமையால் புகழேந் திப்புலவர் தம்மிடத்தில் வாசித்துத் தேர்ந்த இந்த ஐவரையும் ஒருவர்பின் ஒருவராய் ஒட்டக்கூத்தப் புலவர்முன் போய்நின்று அவர்கேட்குங் கேள்விக்கு உத்தரஞ் சொல்லும்படி திட்டஞ் செய் தனுப்பினார். அவ்வாறே முன் குசவன்போய் ஒட்டக் கூத்தப்புலவ ரெதிரில் மிடுக்காய் நின்றான். அவனைப்பார்த்துக் கவித்திறம் அறியும்படி,—

"மோனை முத்தமிழ் மும்மத மும்பொழி
யானை முன்வந் தெதிர்த்தவ னாரடா?"—என்று

ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் கூறினார். அதற்குக் குயவன்,—

"கூனை யுங்குட மும்குண்டு சட்டியும்
பானை யும்பண்ணு மங்குசப் பையல்யான்"—என்றான்.

ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் தன்னை யானை என்று சொன்னதற்கு அதனை யடக்குவது அங்குசமாகையால் அங்குசப்பையல் எனவும், தான் குசவனாதலால், அம்+குசப்பைய லெனவும் சிலேடையாச் சொன்னான். ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் மற்றொருவனை யழைப்பிக்க, அம்பட்டன் வந்து நின்றான். அவனைக்கண்டு,

"விண்பட்ட கொக்குவல் லூறுகண் டென்ன விலவிலத்துப்
புண்பட்ட நெஞ்சொடு மிங்குநின் றாய்பொட்டை யாய்புகல்
வாய்?"—என,

அம்பட்டன்,—

டை யாயினு மம்பட்ட னுன்கவி வாணர்முன்னே
செட்டமு நீயுந் திகைத்திட் டாயேனே"

மிகவுந் தூஷித்தவன்" என்று அரசனுக் குரைத்துப் புகழேந்திப் புலவரைச் சிறைச்சாலையில் வைப்பித்தார். அவர் அச்சிறையி லிருந்துகொண்டு அதனருகே தண்ணீர்க்குப்போகிற பெண்கள் செவிக்கு இனிமையாக இக்காலத்தில் நங்கைபாட்டென்று வழங்குகிற அல்லியரசாணிமாலை, பவளக்கொடிமாலை, புரந்தரன் களவுமாலை என்னும் பாடல்களைப் பாடி அப்பெண்களால் தமக்குவேண்டிய சாமக்கிரிகளைப் பெற்றுச் சமைத்துண்டு மிகுதியைக் காவலாளிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களைக் கைவசப்படுத்திக்கொண் டிருக்கையில், ஒருநாள் வீதியில் யானையின்மேற் பவனிவருஞ் சோழராஜன் சிறைச்சாலையின் மேற்றலத்தி லிருக்கும் புகழேந்திப் புலவரைப் பார்த்து "இவர் தமிழில் மகாசமர்த்த ரல்லவா?" என்று தன்னருகி லிருக்கும் ஒட்டக்கூத்தருடன் சொல்ல, அவர் புகழேந்திப் புலவரை யிகழ்ந்து:—

"மானிற்கு மோவந்த வாளரி வேங்கைமுன் வற்றிச்செத்த
கானிற்கு மோவவ் வெரியுந் தழன்முன் கனைகடலின்
மீனிற்கு மோவந்த வெங்கட் சுறவமுன் வீசுபனி
தானிற்கு மோவக் கதிரோ னுதயத்திற் றார்மன்னனே."

என்று இப்பாடலைச் சொன்னார். அதைக்கேட்ட புகழேந்தி "அப்பாடலை வெட்டிப்பாடவோ, ஒட்டிப்பாடவோ?" என்று சோழராஜனைக்கேட்க, அவன் "ஒட்டிப்பாடு" என அவ்வாறே,

"மானவ னனந்த வாளரி வேங்கையும் வற்றிச்செத்த
கானவ னவ் வெரியுந் தழலுங் கனைகடலின்
மீனவ னனந்த வெங்கட் சுறவமும் வீசுபனி
தானவ னுன்க் கதிரோ னுதயமுந் தார்மன்னனே."

என்று இப்பாடலைப்பாடி, ஒட்டக்கூத்தப் புலவர் வெட்கும்படி செய்தார். அப்போதும அவ்வரசன் புகழேந்திப் புலவரிடத்து மதிப்புங் காருணியமு முடையவனா யிருந்தும் அவர் தாட்சிணியத்தால் புகழேந்திப் புலவரைச் சிறைமீட்காமலே போய் விட்டான்.

இப்படி யிருக்கையில் ஒட்டக்கூத்தப்புலவர்
சமஸ்தானத்திற் பரிசுவாங்கவரும் வித்வான்கள்

மாய்ச் "சோழராஜன் எங்கள் குலத்துப்பெண்ணைக் கொள்ளத் தக்கவனோ? எங்களிலும் ஏற்றமானவனோ? சொல்லும்" என, ஒட்டக் கூத்தப்புலவர் சோழராஜன் பெருமைதோன்ற அவனுடைய குதிரை நதி மாலை முதலியவைகளுக்குப் பாண்டியனுடைய குதிரை, நதி மாலை முதலியவைகள் சமானமாக மாட்டா என்னும் பொருளுள்ள—

"கோரத்துக்கொ[illegible]ா கனவட்டமம்மானே
கூழ்வதுங்காவிரிக்கு வையையோவம்மானே
ஆருக்குவேம்புநிக ராகுமோவம்மானே
ஆதித்தனுக்குநிக ரம்புலியோவம்மானே
வீரர்க்குள்வீரனொரு மீனவனோவம்மானே
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோவம்மானே
ஊருக்குறந்தைநிகர் கொற்கையோவம்மானே
ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப் பாண்டிநாடம்மானே."

என்று இப்பாடலைச் சொன்னார். அதுகேட்டு அப்பாண்டியராஜன் சமஸ்தான வித்துவானாகிய மேற்குறித்த புகழேந்திப் புலவர் ஒட்டக்கூத்தப் புலவரை நோக்கி அதற்கு மாறாக,—

"ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைதெளித்ததம்மானே
ஒப்பரியதிருவிளையாட் டுறந்தையிலோவம்மானே
திருநெடுமாலவதாரஞ் சிறுபுலியோவம்மானே
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ் செங்கதிரோவம்மானே
கரையெதிரல்காவிரியோ வையையோவம்மானே
கடிப்பகைக்குத்தாதகியங் கண்ணியோவம்மானே
பரவைபணிந்ததுஞ்சோழன் பதந்தனையோவம்மானே
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பகர்வரிதேயம்மானே."

என்று இக்கவியைச் சொன்னார். அப்போதே ஒட்டக்கூத்தப் புலவருக்குப் புகழேந்திப் புலவர்மேற் பொறாமை யுண்டாயிற்று. பின்பு பாண்டியராஜன் தன் பெண்ணைச் சோழராஜனுக்குக் கல்யாணஞ் செய்துகொடுத்து, தான் அனுப்பிய சீதனத்துடன் புகழேந்திப் புலவரையுந் தன் பெண்ணுக்குச் சீதனமா யனுப்ப ஒட்டக்கூத்தர் "இவன் உமக்குப் பெண்கொடுக்க[illegible]மற் றடைசெய்து உம்முடைய குலமுதலியவற்றை

புகழேந்திப்புலவர் சரித்திரம்.

புகழேந்திப் புலவர் சரித்திரத்தைப் பல்வாறு கர்ணபரம்பரையிற் சொல்லி வருகிறார்கள். அவருடைய காலம் முதலிய சாதிகளைக் குறித்து விவரம் நன்றாய்த் தெரியாதானாலும், கம்பரோடிருந்ததாய்த் தெரியவருகிறதினால் உத்தேசத்தில் (ககரு0) வருஷங்களுக்கு முன் அவரிருந்தாரென்று கொள்ளலாம். அவர் வேளாளரென்றும், பிறந்த இடம் இத்தொண்டைநாட்டிற் செங்கற்பட்டுக்குச் சமீபத்திலுள்ள பொன்விளைந்த களத்தூரென்றும், படிக்காசுப்புலவர் பாடிய தொண்டைமண்டல சதகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஔவையும் திருவள்ளுவரும் கடைச்சங்க மிருந்தகாலத் திருந்ததாய்த் தெரியவருகின்றது. ஆதலால் ஔவைக்கும் இப்புலவர்க்குஞ் சில சம்பாஷணை நடந்ததாகச் சொல்வது உசிதமல்லவென்று சிலர் கூறுவர். ஆனால் பந்தன் என்னும் ஓர் வைசியசிகாமணியின்மேல் அந்தாதிபாடி அவன் நாகலோகத்தினின்று பெற்று வந்த அருநெல்லிக்கனியில் பாதிக்கனி ஔவைபெற்று அருந்தியுண்டு நெடுங்காலஞ் சீவித்திருந்ததாக பலர் கூறுகின்றனர்; ஆதலால் இவ்விரண்டு காலங்களிலு மிருந்த ஔவை ஒருவரே எனத் துணியவேண்டியதாக விருக்கின்றது. இவர்செய்த பிரசித்தநூல்கள் நளவெண்பாவும், இரத்தினச்சுருக்கமுமே.

யாம் கர்ணபரம்பரையிற் கேட்ட இவர் சரித்திரத்தை அடியில் எழுதுகிறோம்.

புகழேந்திப் புலவர் மதுரை நகரில் அரசாட்சி செய்திருந்த வரகுணபாண்டியராஜன் சமஸ்தான வித்வானா யிருந்தார். அந்தக்காலத்தில் உறையூரில் அரசு செய்துகொண்டிருந்த குலோத்துங்க சோழராஜனுக்குப் பெண் கேட்கும்படி அச்சமஸ்தான வித்துவானாகவும் உபாத்தியாயராகவும் ஒட்டக்கூத்தப் புலவர் வந்து அப்பாண்டியராஜனிடத்தில் பாஷித்துக்கொண் டிருக்கையில், பாண்டியராஜன்

என்றான். இவன்பின்பு வந்த கருமானை, "நீயார்?" என்று வினவ, அதற்கவன்,

"செல்வன் புதல்வன் திருவேங் கடவன் செகத்குருவாங்
கொல்லன் கவியைக் குறைசொன்ன பேரைக் குறடுகொண்டு
பல்லைப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்ட மாட்டிப் பகைவர்முன்னே
அல்லும் பகலு மடிப்பேன் கவியிருப் பாணிகொண்டே."

என்றுசொன்னான். பின்பு வேளாளன்வர, அவனை நோக்கிப் "பிரபல வித்துவான்களுக்கு முன்னே புன்கவிஞர்கள் வந்து நிற்பது தகுதியோ?" என்றார். அதற்கு வேளாளன்—

"கோக்கண்டு மன்னர் குரைகடற் புக்கிலர் கோகனகப்
பூக்கண்டு கொட்டியும் பூவா தொழிந்தில பூதலமேற்
காக்கின்ற மன்ன கவியொட்டக் கூத்தநின் கட்டுரையாற்
பாக்கண் டொளிப்பரோ தமிழ் பாடிய பாவலரே."

என்றான். இவர்கள் திறத்தைக்கண்டு புகழேந்தியால் நேர்ந்த திதுவென வறிந்து ஒட்டக்கூத்தரும் கர்வபங்கப்பட்டார். சிறைசெய்யப்பட்ட வித்துவான்களும் வெகுமதி பெற்றுத் தத்தமிடஞ் சேர்ந்தார்கள்.

இச்செய்திகளையெல்லாம் பரிசாரகப் பெண்களால் சோழ ராஜன் மனைவி அறிந்து மனவருத்தமடைந்து சயனக்கிரகத் திற்குச் சோழராஜன் வரும்போது வீட்டு வாசற்கதவைத் தாழ் பூட்டிக்கொண்டாள். அதுகண்டு சோழராஜன் பற்பல விதமா யிதம்பேசியுங் கதவு திறவாதபடியால் அவருடைய ஊடலைத் தணிப்பிக்கும்படி ஒட்டக்கூத்தப்புலவரை யனுப்பி னான். அவர் போய்,—

"நானே யினியுன்னை வேண்டுவதில்லை நளினமலர்த்
தேனே கவாடந் திறந்திடு வாய்திற வாவிடிலோ
வானே நனைய விரவிகு லாதிபன் வாசல்வந்தால்
தானே திறக்குநின் கைத்தல மாகிய தாமரையே."

என்றார். அப்பாடல் கடுமையாயிருந்தபடியால் "ஒட்ட

* "நானேயினியுன்னை வேண்டேனென்கோ
"இரவிகுலோத்துங்கன்" என்னும் பாட...

டாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள்" என்று சொல்லி மற்றொரு தாழ்ப்பாளையும் போட்டாள்.

இதைக் கேள்வியுற்ற சோழராஜனானவன் புகழேந்திப்புலவரை நெடுநாளாய்ச் சிறைச்சாலையினின்று மீட்காதிருந்த கோபத்தினால் தன்மனைவிக்கு ஊடலுண்டாயிற்றென்று ஊகித்துப் புகழேந்திப் புலவரைச் சிறைநீக்கி ராணியின் கோபத்தைத் தணிக்கும்படி யனுப்ப, அவர் அந்தப்புரம்போய் ராஜஸ்திரீக்கு ஊடல் தணியும்பொருட்டு,

"இழையொன் றிரண்டு வகிர்செய்த நுண்ணிடை யேந்திய பொற், குழையொன் றிரண்டு விழியணங் கேகொண்ட கோபந் தணி, மழையொன் றிரண்டுகைம் மானா பரணனின் வாசல் வந்தால், 'பிழையொன் றிரண்டு பொறாரோ குடியிற் பிறந்தவரே",—என்றார்.

இப்பாடலைக் கேட்டவுடனே மகிழ்ச்சியடைந்து இராணி கோபந்தணிந்தாள். அதுமுதல் சோழராஜன் புகழேந்திப்புலவரைப் பரிபாலித்து வந்தான். ஆயினும் ஒட்டக்கூத்தருடைய பொறாமையினாலும் அவன் பேச்சை யரசன் கேட்பதனாலும் புகழேந்திப்புலவர் அங்கிருக்க இஷ்டமில்லாமல் அந்நாட்டிற் சேர்ந்த மள்ளுவமென்னும் ஒரு சிறியநாட்டில் முரணையிலிருந்த சந்திரன்சுவர்க்கி யென்னு மரசனிடஞ்சேர்ந்து அவன் விரும்பினபடி நளவெண்பா வென்னு நூலைச் செய்து பரிசு பெற்று வாழ்ந்திருந்தார்.

பின்பு குலோத்துங்கன் மிக மரியாதையுடன் அவரை வரவழைத்து உபசரித்து நளவெண்பாவைப் பிரசங்கிக்கச் செய்தான். அந்நளவெண்பாவைக் கம்பர் ஒட்டக்கூத்தர் முதலிய வித்துவான்கள் முன்னிலையில் பிரசங்கஞ் 'செய்துகொண்டு வருகையில்,—

"மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டே வான்கருப்பு
வி கணைதெரிந்து மெய்காப்ப—முல்லைமலர்
லை தோளசைய மெல்ல நடந்ததே
பொழுது."

என்னும் இப்பாடலைச் சொல்லும்போது ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் "மல்லிகை யரும்பைச் சங்காகவும், வண்டைச் சங்கநாதஞ் செய்கிறவனாகவும் கற்பித்தது உசிதமே. சங்கவாத்தியஞ் செய்வோர் அதன் அடியை யல்லவோ வாயில்வைத்து ஊதுவார்கள்; அப்படிக்கு வண்டுகள் அடிப்புறத் தூதுகிறதில்லையே, ஆதலால் அந்த வர்ணனை குற்றம்" என்றார்.

அதற்குப் புகழேந்திப்புலவர் "கட்குடியனுக்குஞ் சூட்டெதென்றும் வாயென்றுந் தெரியுமா?" என்றார். இவ்வாறு அவர் செய்த தராக்ஷேபங்களுக்கெல்லாம் சாதுரியமான உத்தரந் சொல்லி அவர் நாவை யடக்கினார். கம்பர் அவருக்குச் சார்பாய் நின்று புகழ்ந்தார்.

ஒட்டக்கூத்தர் புகழேந்திப்புலவரை வெளிக்கு அவமதித்து வந்தும் உள்ளத்தில் அவர் கவித்திறத்தைப்பற்றி வியப்படைந்தே யிருந்தார். ஒருகால் அவர் தன்மனைவியோடு நளவெண்பாவை வியந்து பேசிக்கொண் டிருக்கையில் அவர் வீட்டுப் புறத்தி லொளித்திருந்து கேட்ட புகழேந்தி அவரிடத்திருந்த பகைமையை விட்டு, அவர் வீட்டுக்குட் சென்று அவரோடே சிநேகம்பாராட்ட அவரும் மனமுற்றுச் சிநேகம் பாராட்டினார். அரசனும் இச்செய்தி கேட்டுச் சந்தோஷித்து அவ்விருவரையு நோக்கி அந்நாட்டிலுள்ள நெய்த்தான மென்னுந் தலத்துச் சுவாமியின்மேல் "நெய்த்தா னத்தானைச் சேவித்தே" என்பது மகுடமாக சந்தவிருத்தம் பாடும்படி சொல்ல, ஒட்டக்கூத்தர்;

"விக்கா வுக்கா வித்தா விப்போய்
விட்டார் கட்டார் சுட்டோர் புக்கார்
இக்கா யத்தா சைப்பா ழிற்றே
யிற்றே டிப்போய் வைப்பீர் நிற்பீர்
அக்கா டப்பேய்த் தொக்கா டச்சூ
ழப்பா டத்தீ வெப்பா டப்பூ
நெக்கா டக்கா னத்தா டப்போ
நெய்த்தா னத்தா னைச்சே வித்தே."—

என்கிற பாட்டையும்,—

புகழேந்திப்புலவர்,—

“தற்கோ லிப்பூ சற்பா சத்தே
தப்பா மற்சா கைக்கே நிற்பீர்
முற்கோ லிக்கோ லிப்பூ சித்தே
முட்டா மற்சே வித்தே நிற்பீர்
வற்று நெட்டோ டைப்பா ரைச்சேன்
மைப்பூ சுத்தே றித்தா விப்போய்
நெற்று ளூற்று லைப்பா கிற்சேர்
நெய்த்தா ளத்தா ளைச்சே வித்தே.”

என்கிற பாட்டையும் பாடினார்கள்.

மற்றொருநாள் திருக்குறுங்குடி யென்னுந் தலத்துப் பெருமாள்மேல் வல்லோசையுள்ள கலித்துறைகளைப் பாடும்படி அரசன்சொல்ல ஒட்டக்கூத்தர்,—

திக்குளெட் டுக்கயந் துக்கமுற் றுத்திடுக் கிட்டலற
மைக்கடற் குட்சரந் தைக்கவிட் டோற்கிட மாமதுர
விக்குமுற் றிக்கனுச் சற்றுவிட் டுத்தெறித் திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக் கிக்கக்கி விக்குமச் சோலைக் குறுங்குடியே.

என்றொரு பாட்டும்,

புகழேந்திப்புலவர்,—

எட்டெழுத் தைக்கருத் திற்குறித் திட்டுநித் தம்பரவுஞ்
சிட்டர்கட் குத்திருப் பொற்பதத் தைச்சிறக் கத்தருமவ்
வட்டகெட் டைப்பணி மெத்தையத் தற்கிடம் வாரிசப்பொ
குட்டினத் துக்குலந் தத்திமுத் தீனுங் குறுங்குடியே.

என்றொரு பாட்டும் பாடினார்கள். அரசனும் முன்போலின்றி இருவருக்கும் சமமாகவே நடப்பித்து வந்தான். இவ்வாறு புகழேந்திப்புலவர் சோழநாட்டிலிருந்து காலங்கழித்தார்.

வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோர் செயங்கொண்டான் விருத்தமென்னு, மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோவையுலா வந்தாதி கொட்டக்கூத்தன், கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள் வசைபாடக் காளமேகம், பண்பாகப் பகர்சந்தம் படிக்காச லாதொருவர் பகரொணாதே.

கடவுள்துணை.

நளவெண்பா

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

தெய்வவணக்கம்.

விநாயகக்கடவுள்.

நேசரிதங் கூர நிலவலயந் தாங்குநளன்
மாசரிதங் கூற வருந்துணையாம் - ஈசன்
கரியா னனத்தான் கருதுபுகழ் பூண்ட
கரியா னனத்தான் கழல்.

In order to relate the great history of Nala, who protects his kingdom, so that his subjects may obtain happiness, I invoke as a help thd feet of the renowned elephant-faced Deity, who forms the subject of the contemplations of Siva, Vishnu and Brahma.

(இதன் பதப்பொருள்.) நேசர் - மித்திரர், இதம் கூர - நன்மை மிகும்படி, நிலவலயம் - பூமண்டலத்தை, தாங்கு நளன் - இரக்ஷித்த நளமகாராஜனுடைய, மா சரிதம் - பெருமையுள்ள சரித்திரத்தை, கூற - சொல்வதற்கு, துணையா வரும் - சகாயமாகவரும், (எதுவெனில்), ஈசன் - சிவனும், கரியான் - விட்டுணுவும், அனத்தான் - பிரமனும், கருது - சிந்திக்கின்ற, புகழ் பூண்ட - கீர்த்தியணிந்த, கரி ஆனனத்தான் - ஆனைமுகமுள்ள விநாயகமூர்த்தியினது, கழல் - திருவடி, எ-று.

அனத்தான் - அன்னத்தை வாகனமாக வுடையவன்; அவர்களால் கருதப்படும் புகழ் மாபாரதம் எழுதியது முதலிய செய்கைகளாலே விளைந்தது.

மற்றொரு பாடம்.

சடகோபமுனிவர்.

நேசரிதங் கூர நிலவலயந் தாங்குநளன்
மாசரிதங் கூற வருந்துணையாப் - பேசரிய
மார்மகிழ்மா றன்புகழாம் வண்டமிழ்வே தம்விரித்த
மாமகிழ்மா றன்றூண் மலர்.

In order to relate the great history of Nala, who protects his kingdom, so that his subjects may obtain happiness, I invoke as a help the feet of the great Sadagopa Mooniver, who is adorned with wreaths of makizham flowers, and who expounded to the world the Tamil Vedas which contemplate the praise of Vishnu, the lover of Luckshmi.

(இ-ள்.) நேசர் - மித்திரர், இதம் சுடர. - நன்மை மிகும்படி, நில வலயம் - பூமண்டலத்தை, தாங்கு நளன்-இரக்ஷித்த நளமகாராசனுடைய, சீர் சரிதம் - பெருமையுள்ள சரித்திரத்தை, கூற - சொல்வதற்கு, துணையா வரும் - சகாயமாகவரும், (எதுவெனில்), பேசரிய - சொல்ல எளிதாகாத, மா - திருமகள், மகிழ் - களிக்கின்ற, மால்தன் - திருமாலினுடைய, புகழாம் - புகழே பொருளாகக்கொண்ட, வண் தமிழ் வேதம் - அழகிய தமிழ்வேதத்தை, விரித்த - வெளியிட்ட, மா மகிழ் - மேன்மையான மகிழம்பூமாலை யணிந்த, மாறன் - சடகோப முனிவருடைய, தாள் மலர் - திருவடியாகிய தாமரைமலர், எ - று.

தமிழ்வேதம் - திருவாய்மொழிமுதலிய பிரபந்தங்கள்.

விஷ்ணுமூர்த்தி.

ஆதித் தனிக்கோல மானா னடியவற்காச்
சோதித் திருத்தூணிற் றோன்றினான் - வேதத்தின்
முன்னின்றான் வேழ முதலே யெனவழைப்ப
என்னென்றா னெங்கட் கிறை.

He is our god, who has incarnated as the matchless Varaca, who has for the sake of his devoted follower Pracalatha, issued forth from the great and holy pillar, who is contemplated as the head of the Vedas, and who, when the elephant cried out for help saying "O thou original cause" appeared and enquired into the reason of the cry.

(இ-ள்.) ஆதி - முதலான, தனி - ஒப்பற்ற; கோலம் ஆனான் - வராக அவதாரமானவனும், அடியவற்கு ஆ - அடியவனாகிய பிரகலாத ஆழ்வானுக்காக, சோதி - ஒளிபொருந்திய, திருத்தூணில் - மேன்மையான தூணில், தோன்றினான் - அவதரித்தவனும், வேதத்தின் - வேதங்களுக்கு, முன் - முதலாகிய பிரண

வத்தில், நின்றான் - (பொருளாக) நின்றவனும்) வேழம்-யானை, முதலே என அழைப்ப - மூலகாரணமே என்று அழைக்கை யில், என் என்றான் - (ஓடிவந்து) என்ன என்று வினவினவனு மாகிய திருமால், எங்கட்கு - எங்களுக்கு, இறை - தெய் வம், எ - று.

சிவபெருமான்.

கலாப மயிலிருந்த பாகத்தார் கங்கை
உலாவு சடைமே லுறையு - நிலாவை
வழியவார்த் தாலன்ன மாநீற்றார் நாகங்
கழியவார்த் தார்நமக்கோர் காப்பு.

He who has on his left side Parvati, who resembles a beautifully-feathered peacock, whose holy body is smeared with sacred ashes, as if the moon on his lock of hair, over which the Ganges flows, poured forth its beams, and who decorates himself with snakes, the same is our matchless protector.

(இ - ள்.) கலாப மயில் - தோகையுள்ள மயில்போன்ற பார் வதிதேவி, இருந்த - அமர்ந்த, பாகத்தார் - இடப்பக்க முடை யவரும், கங்கை உலாவு - கங்காநதி யுலாவப்பெற்ற, சடை மேல் - சடைமுடியின்மேல், உறையும் - இருக்கின்ற, நிலா வை - சந்திரகாந்தியை, வழிய - (உடலின்மேல்) வழியும்படி, வார்த்தால் அன்ன - ஊற்றினால் அதையொத்த, மா நீற்றார் - பெருமை பொருந்திய விபூதியை யணிந்தவரும், நாகம் - சர்ப் பங்களை, கழிய - மிகவும், ஆர்த்தார் - (அணிகளாகக்) கட்டிக் கொண்டவருமான சிவபெருமான், நமக்கு ஓர் காப்பு - நமக்கு ஒரு இரக்ஷகர், எ - று.

இப்பாட்டிலும் முற்பாட்டிலும், "ஒருபொருண்மேற் பல பெயர்" என்கிற [பொதுவியல் சூ-ம்] சூத்திரத்தின்படி பல எழுவாய்ப் பெயர்கள் ஒருபொருளைக் குறித்தனவாய் ஒருவினை கொண்டு முடிந்தன.

அவையடக்கம்.

வெந்தறுகண் வேழத்தை வேரிக் கமலத்தின் [மென்
றந்துவினாற்கட்டச்சமைவதொக்கும் - பைந்தொடீஇ
தேன்பாடுந் தார்நளன்றன் தெய்வத் திருக்கதையை
யான்பாட லுற்ற விது.

As is the tying of the furious and angry elephant with the sweet-smelling fibre of the lotus plant, so is this attempt of mine to sing the divine and excellent history of Nala, who ornaments himself with wreaths made of fresh flowers upon which the bees sing.

(இ - ள்.) பைந் தொடையில் - பசுமையான மலர்களில், தேன் பாடும் - வண்டுகள் பாடப்பெற்ற, தார் - மாலையணிந்த, நளன்றன் - நளனுடைய, தெய்வத் திருக்கதையை - தெய்வத் தன்மையுள்ள சிறப்பான கதையை, யான் பாடலுற்ற இது - நான் பாடத்தொடங்கிய இச்செய்கை, வெம் தறுகண் - உக்கிரமான கோபம் உள்ள, வேழத்தை - யானையை, வேரி கமலத்தின் - வாசனையுள்ள தாமரையினது, தந்துவினால் - நூலினால், கட்ட - கட்டுதற்கு, சமைவது - முயல்வதை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும், எ - று.

ஆசிரியன்பெயர்.

பாரார் நிடத பதிநளன்சீர் வெண்பாவாற்
பேரார் புகழேந்தி பேசினான்—தாரார்
செழியனையுஞ் சென்னியையுஞ் சேரத் திறைகொள்
மொழியின் சுவையே முதிர்ந்து.

The famous Pukazhanthi, whose poetical excellence obliged Pandia and Chola kings adorned with victorious garlands to protect him, related the renowned history of Nala, the king of the great country of Nidhatha, in Venba metre, clothed in words pregnant with meaning.

(இ-ள்.) தார் ஆர் - (வெற்றி) மாலைகள் பொருந்திய, செழியனையும் - பாண்டியனையும், சென்னியையும் - சோழனையும், சேர - ஒருமிக்க, திறை கொள் - அடிமையாக்கிய, மொழியின் சுவை - சொற்சுவையானது, முதிர்ந்து - முதிர, வெண்பாவால் - வெண்பாக்களால், பார் ஆர் நிடதம் - பூமியில் (பெருமை) பெற்றிருந்த நிடததேசத்தின், பதி - அரசனாகிய, நளன் சீர் - நளமகாராசனுடைய சிறப்புள்ள சரித்திரத்தை, பேர் ஆர் - (நல்ல) பேர் பெற்ற, புகழேந்தி - புகழேந்திப்புலவர், பேசினான் - பாடினார், எ - று.

புகழேந்திப்புலவருடைய கவித்திறத்தை நன்கறிந்து வரகுணபாண்டியனும் குலோத்துங்கசோழனும் ஆதரித்துவந்ததைக் குறிக்க "தாரார் செழியனையுஞ் சென்னியையுஞ் சேரத் திறைகொள்" என்றார்.

உ

கடவுள் துணை.

நளவெண்பா

மூலமும் உரையும்.

நளனைக்குறித்துச் செய்யப்பட்ட வெண்பா என்பது பொருளாம். வெண்பா - வெண்பாவாலாகிய நூல்; இது கருவி ஆகுபெயராய் நின்றது. நளசரித்திர முணர்த்திய வெண்பாவாலாகிய நூல் என்பது திரண்டபொருள். இதை நளனது வெண்பா என ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாக் கொண்டாலும் பொருந்தும். விஷயமாயிருத்தல் வேற்றுமைப் பொருளாகிய சம்பந்தம்; ஆகவே நளனை விஷயமாகக்கொண்ட வெண்பா என்பதாம். இருவகையிலும் கருத்திற் பேதமில்லை.

சுயம்வர காண்டம்.

தமயந்தியின் சுயம்வரத்தைக்குறித்துக் கூறிய காண்டம் எனப் பொருள் கொள்க. சுயம் - தன்னாலே, வரம் - வரித்தல், [இவன் கணவன் என்று ஏற்படுத்திக்கொள்ளல்]; காண்டம் என்பதற்குக் கூட்டம் என்பது பொருள். ஆதலின் சுயம்வரத்தைக் குறித்த கதைகளின் கூட்டத்தை யுணர்த்திய பிரிவு என்பது கருத்து.

நூல்.

1. பாண்டவரின் முன்றோன்றல் பார்முழுதுந் தோற்
றொருநாள், ஆண்டகையே தூதுவனாய்ச் சென்
றவனி வேண்ட, மறுத்தா னிருந்தானை மண்
ணொடும்போய் மாளப், பொறுத்தா னிருந்தான்
புலர்ந்து.

1. Dharma, the first born of the sons of Pandu whose patience after the loss of his dominions at the game at dice, saw the destruction of Thuriyothana with his great armies, and who (latter) one day refused to restore

the lost dominions at the request of Krishna who went to him as a mediator, lived downcast in a forest.

(இ-ள்.) பார் முழுதும் - பூமிமுழுதையும், தோற்று - தோற்றுவிட்டு, ஒரு நாள் - ஒருகாலத்தில், ஆண் தகையே - ஆண்மைக்குண நிறைந்த கண்ணனே, தூதுவனாய் - தூதனாகி, சென்று - போய், அவனி - பூமியை, வேண்ட - தரும்படி கேட்கவும், மறுத்தான் - (அங்கீகரியாமல்) தடுத்தவனாகிய துரியோதனன், இரு தானை - பெரிய சேனையோடும், மண்ணோடும் - பூமியோடும், போய்—, மாள - நாசமாகும்படி, பொறுத்தான் - (மனங்கோணாமல்) பொறுத்துக்கொண்டிருந்த, பாண்டவரின் முன் தோன்றல் - பாண்டு குமாரருக்குள் முதல்வனாகிய அரசன் [யுதிட்டிரன்], புலர்ந்து - (துக்கத்தினால்) வாடி, இருந்தான் - (வனத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்) டிருந்தனன், எ-று.

கண்ணன் தூதுசென்று பூமிவேண்டியது வனவாசத்தின் பின்னதாயினும், இந்நூல் செய்வதற்கு முற்பட்டதாகலின் அவர் பொறுமையைச் சிறப்பிக்கும்பொருட்டு ஈண்டு எடுத்துக் கூறினாரென அறிக.

பாண்டவர்—பாண்டு என்கிற அரசனுடைய புத்திரர், தத்திதாந்த வடமொழி. தோன்றல்—தோன்றுதல், அதாவது விளங்கல், அல்லது உதித்தல், தொழிற்பெயர் ; தோன்று - பகுதி, அல் - விகுதி, உகரக்கேடு - சந்தி, ஆகுபெயராய் அரசனைக்காட்டியது ; இந்த அல் விகுதியையே அநுபவத்தினால் கர்த்தாப் பொருளைக் காட்டுவதெனக் கொள்வது நேர். முன்தோன்றல்—முன்னாய தோன்றலெனப் பண்புத்தொகையாகக் கொள்ளலாம். முன் தோன்றல் - முன் பிறந்தவன், தமையன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். தோற்று—வினையெச்சம், இருந்தான், என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது. தோல் - பகுதி, ல் ற். ஆனது சந்தி, ற் - இறந்தகால இடைநிலை, உ - விகுதி. ஒருநாள்—பண்புத்தொகை. தகை—தகுதி, அதாவது சற்குணம், இது தொழிலடியாகப்பிறந்த தாயினும் பொருளாற் பண்புப்பெயர் ; தகு—பகுதி, ஐ - விகுதி ; முற்றியலுகரமாயினும் "முற்று மற்றொ

ரோவழி" என்பதனுல் உகரம் கெட்டது; உடையவனுக்கு ஆகுபெயர். பறவை என்பதில்போல ஐ கர்த்தாவைக் காட்டுவதெனவுங் கொள்ளலாம். ஆண்தகை—இது பண்புப் பெயராயின், ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்; கர்த்தாப்பெயராயின், பண்புத்தொகை; ஆணாகிய தகை என விரியும்; கருத்தில் ஆண்மைக்குணமுள்ளவனென்பதாம். இங்கு ஏகாரம் சிறப்பில் வந்ததெனக் கொளல்வேண்டும். தூதுவன்—தூது (=தூதத்தன்மை)-பகுதி, அன் - ஆண்பால் விகுதி, குற்றுகரம் கெடாது வகர வுடம்படுமெய் தோன்றியது சந்தி. வேண்ட என்பது காரணப்பொருட்டால் வந்த செயவெனெச்சம். இதன்மேல் சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. மறுத்தான் — வினையாலணையும் பெயர், மறு - பகுதி, ஆன் - விகுதி, த் - இடைநிலை, த் - சந்தி. மறுத்தான் இருந்தானை—தர்மராட்டேன் என்று மறுத்துத் தான் ஸ்திரமாயிருந்த துரியோதனனை என்றும் பொருளுரைக்கலாம். அப்போது மறுத்தானென்பது முற்றெச்சம், இருந்தான் என்பது வினையாலணையும்பெயர். மாள — காரியப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்சம். இதுமுதற்பட்டவர் பொறுத்தல் இகழ்ந்தோர்க்குச் சேடாதலின், 'இருந்தானை மண்ணொடும்போய் மாள' என்றார். இருந்தானைமண் — உம்மைத் தொகையுமாம். முதலும்மை முற்றுப்பொருளது; இரண்டாவது எச்சவும்மை. (௧)

2. நாட்டின்கண் வாழ்வைத் துறந்துபோய நான்மறை
 ஈட்டங்கள் சூழ விருந்தானைக் - காட்டில் [யோர்
 பெருந்தகையைக் கண்டார்கள் பேரெழிற்றோள்
 வருந்தகைய ரெல்லாரும் வந்து. [வேந்தர்

2. Dharma, having left his wealth behind him in his country, lived in a forest surrounded by a crowd of Brahmins, where kings with beautiful shoulders, who were fit visitors, came to see him.

(இ - ள்.) நாட்டின்கண் வாழ்வை - நாட்டில் உண்டாகிய போகத்தை, துறந்து போய் - விட்டுப்போய், நான் மறையோர் - பிராமணருடைய, ஈட்டங்கள் - கூட்டங்கள், சூழ - சுற்றிக்கொண்டிருக்க, காட்டில் - வனத்தில், இருந்தானை -

வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தவனாகிய, பெரு தகையை - பெரிய குணமுள்ள யுதிட்டிரமகாராஜனை, வரும் தகையர் - வளருங் குணமுள்ளவரான, பேர் எழில் தோள் - மிகுந்த அழகுள்ள புசங்களையுடைய, வேந்தர் எல்லாரும் - அரசர் யாவரும், வந்து - (அக்காட்டிற்கு) வந்து, கண்டார்கள்—, எ-று.

காட்டின்கண் என்னுமிடத்தில் சாரியை னகரமாதலின் "இடையுரி" என்கிற [மெய் - புணரியல்'ருகூ - ஆம்] சூத்திரப்படி றகரமாகத் திரியவில்லை. "ஒரு பொருண்மேல்" என்கிற சூத்திரவிதியை "இருந்தானைப் பெருந்தகையை" என்னுமிடத்துக் கொள்க. நான்மறையோர்—நான்குவேதங்களை ஓதுபவர் எனக் காரணக்குறி. மறை—யாவர்க்கும் சாதாரணமாகாமல் மறைக்கப்படுதலால் மறை; செயப்படுபொருள் விகுதி குன்றியது. ஈட்டம் — ஈண்டு - பகுதி, அம் - தொழிற்பெயர் விகுதி, ணகரம் டகரமாக வலித்தது விகாரம்; சேர்ந்தவர்களுக்கு ஆகுபெயர். பெருந்தகை — பண்புத்தொகை, இதன்மேற் பிறந்த அன்மொழித்தொகையு மாகலாம். ஆண்டகை என்பதனையும் இவ்வாறு கொள்ளலாம். வருந்தகையர் — வருவதற்குத் தகுதி யுள்ளவர்கள் எனவும் உரைக்கலாம். தோளுக்கு எழிலாவது திரண்டு ஓங்கி வீரத்தனத்தைக் குறிப்பிக்கும்படியான நிலை. கண்டார்கள்—வினைமுற்று, (காண் குறுகிய) கண் - பகுதி, ட் - இடைநிலை, ஆர், கள் - விகுதிகள். (உ)

3. கொற்றவேற் றானைக் குருநாடன் பாலணைந்தான்
எற்றுநீர் ஞாலத் திருணீங்க - முற்றும்
வழிமுறையே வந்த மறையெல்லாந் தந்தான்
மொழிமுறையே கோத்த முனி.

3. The sage Vyasa, who, to remove the dark ignorance of the world which is surrounded by the moving waters, taught his disciples the Vedas which were traditionally handed over to him, and who embodied the puranas in a compact form, came and visited Dharma, the king of the Kuru country, who possessed armies with victorious weapons.

(இ - ள்.) எற்றும - எறிகிற, நீர் - கடல்சூழ்ந்த, ஞாலத்து - பூமியிலுள்ள, இருள் - (அஞ்ஞான) இருள், நீங்க - நீங்கும்படி

ருட்டு, முற்றும் - முழுவதும், வழி முறையே - ஆசாரிய பரம்பரையால், வந்த - (தனக்கு) ஓதக்கிடைத்த, மறை எல்லாம் - நான்கு வேதங்களையும், தந்தான் - சீஷர் மூலமாகப் பரவச் செய்தவனாகிய, மொழி - (புராண) மொழிகளை, முறையே - வரன் முறையாக, கோத்த - (சுருக்கி) நூல்செய்த, முனி - வியாசமுனி, கொற்ற வேல் தானை - ஜயமுள்ள வேலேந்திய சேனையையுடைய, குரு நாடன்பால் - குருநாட்டின் அரசனாகிய யுதிட்டிரனிடத்து, அணைந்தான் - வந்து சேர்ந்தான், எ-று.

"வழிமுறையே வந்த மறையெல்லாந் தந்த மொழிமுறையே" எனவும் பாடம். தந்தமொழி முறையே—அவ்வவற்றின் வாக்கியக் கிரமங்களின்படி எனப் பொருள்கொள்க; அதாவது இருக்கு முதலியவைகளைத் தனித்தனியே ஒன்றாகச் சேர்த்தவர் என்பது கருத்து. ஆதியில் வேதங்களும் புராணங்களும் ஒன்று யுண்டாயினவென்று சாஸ்திர மிருப்பதால் மொழி என்பதற்கு வேதமல்லாத மொழி புராணம் என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. வரன்முறையாவது எந்தெந்தச் சரித்திரம் எவ்வெதி லிருக்கவேண்டுமோ அவ்வவ்வகையாம். முதல் இரஷ்டி என்கிற வரிசை யெனினும் ஒக்கும்.

கொற்றம்—கொல் - பகுதி, அம் - தொழிற்பெயர் விகுதி, து - சாரியை, பகுதி லகரமும் சாரியைத் தகரமும் றகரமானது சந்தி, உகரக்கேடும் அதுவே; ஜயம் என்பது பொருள்.

நீங்க என்பது தந்தான் கோத்த என்பவைகளோடு கூடும். புராணங்கள் அவரவராற் செய்யப்பட்டவாயினும் நெடுங்காலமானது பற்றிச் சிதைந்துபோயின வாதலால் அவற்றை முறையே கோத்தார் வியாசமுனிவர். தந்தான் என்பதை முனியோடு ஒட்டுக. (௩)

4. மன்றமுதல்வ நீயிங்கே வந்தருளப் பெற்றேன்
பிறவிப் பெருந்துயர மெல்லாம் - அறவே
பிழைத்தேனியா னென்றனப் பேராழி யானை
அழைத்தேவல் கொண்ட வரசு.

4. The king (Dharma), who sent for Krishna, and employed him as his messenger, addressing Vyasa said:

"O thou author of the Vedas! I have had the pleasure of seeing you come hither, and have in consequence escaped the great troubles arising from transmigration.

(இ - ள்.) அ பேர் ஆழியானை - அந்தப் பெரிய சக்கராயுத முடைய கண்ணனை, அழைத்து - (தம்மிடம்) வருவித்து, ஏவல் கொண்ட - (தூதுசெல்லும்படி) ஏவலாளாகக்கொண்ட, அரசு - யுதிட்டிர மகாராஜன், (அம்முனிவரைநோக்கி) மறை முதல்வ - வேதத்துக்கு ஆதாரமானவனே, பிறவி பெரு துயரம் எல்லாம் - பிறவியைப்பற்றிவரும் மூவகைத்துன்பங்களும், அற - நீங்க, நீஇங்கே—, வந்து அருளப் பெற்றேன் - கிருபைசெய்து வரப் பாத்திரமானேன், (ஆதலால்) யான் - நான், பிழைத்தேன் - தப்பினேன் [கடைத்தேறினேன்], என்றான் - என்று சொன்னான், எ-று.

நீ யிங்கே வந்தருளப்பெற்றேன் அதனால் பிறவிப் பெருந் துயரமெல்லாம் அறவே அற்றதனால், பிழைத்தேன் என்றான் எனக் கூட்டியு முரைக்கலாம். வந்து அருள - வந்து கிருபை செய்ய, பெற்றேன் என்னவுமாம். பெறுதல் செயப்படு பொருள் குன்றாவினையாதலால் செயவெ னெச்சத்தைத் தொழிற்பெயராகக்கொண்டு செயப்படுபொருளாக்குக. பிறவி பற்றிய துன்பங்களாவன:—ஆத்தியாத்துமிகம், ஆதிபவுதிகம், ஆதிதெய்விகம் என்பன. ஆதியாத்துமிகம் என்பது சரீரத் தைப்பற்றிவருந் தலைநோய் முதலியவையும் மனதைப்பற்றிய காமக் குரோத முதலியவையுமாம். ஆதிபவுதிகம் என்பது மனிதர் மிருகம் பிசாசு முதலியவைகளால் நேரிடுவதாம். ஆதி தெய்விகம் என்பது காற்று மழை வெயில் முதலியவைகளா லுண்டாவதாம்.

என்றான்—என் - பகுதி, இடைச்சொல்; விதம் என்பது அதன்பொருள்; ற் - இறந்தகால இடைநிலை, ஆன் - ஆண்பால் விகுதி; என்று சொன்னான் - இவ்விதமாகச் சொன்னானென் பது பொருள். என்று, என்றால், என, முதலிய எச்சங்களுக் கும் இவ்வாறே யுரைத்துக்கொள்க. (௪)

5. மெய்த்திருவந் துற்றாலும் வெந்துயர்வந் துற்றாலு
ஒத்திருக்கு முள்ளத் தரவோனே - சித்தம் [ம்

வருந்தியவா வென்னென்றான் மாமறையா லுள்ளம்
திருந்தியவா மெய்த்தவத்தோன் றேர்ந்து.

5. The great sage Vyasa whose mind is purified by the Vedas, seeing Dharma uneasy, addressed him thus: "O thou who art equable in temper whether true prosperity or heavy affliction befalls thee! What is the cause of thy sorrow?

(இ-ள்.) மா மறையால் - பெருமையான வேதத்தினால், உள்ளம் திருந்தி - மனம் சுத்தமாகி, அவாம் - இச்சிக்கத்தக்க, மெய் தவத்தோன் - மெய்யான தவஞ்செய்பவனாகிய வியாச முனிவன், தேர்ந்து - (காரியத்தை) அறிந்து, (அரசனைநோக்கி) மெய் திரு - மெய்யாகிய செல்வம், வந்து உற்றாலும் - வந்து சேர்ந்தாலும், வெம் துயர் - கொடிதான துன்பம், வந்து உற்றாலும் —, ஒத்திருக்கும் - (மாறுபடாமல்) ஒரு தன்மையதாய் இருக்கின்ற, உள்ளத்து - மனத்தையுடைய, உரவோனே - பலமுள்ள அரசனே, சித்தம் - (உமது) மனம், வருந்திய ஆறு - வருத்தப்பட்ட விதம், எவ் என்றான் - என்னவென்று வினவினான், எ-று.

மெய்த்திருவாவது நன்மைக்குக் காரணமாயும் நிலைபெற்றிருக்கத்தக்கதுமான செல்வம்.

உற்றால்—உறு - பகுதி, உற்று என விகாரப்பட்டு, ஆல் என்னும் எதிர்கால வினையெச்சவிகுதி புணர்ந்தது. அவாம்—அவாவும் என்னும் செய்யுமென் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்; "செய்யுமெனெச்ச வீற்று" என்கிற [வினையியல் - உஉ - ஆம்] சூத்திரத்தினால் வு - என்னும் உயிர்மெய் கெட்டு வந்தது. திருந்தி என்னும் எச்சம், சினைவினையாதலின் அவாம் என்பதைக்கொண்டது; காரணப்பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்சத் திரிபெனவுங் கொள்ளலாம். உள்ளம் திருந்தியதனால் மெய்த்தவத்தை அவாவினவன் என்பது கருத்து. உரவோன்—உரம் - பகுதி, ஆன் - ஆண்பால் விகுதி, மகரக்கேடும் வகரந் தோன்றியதும் சந்தி, ஆ ஓ ஆயிற்று; உரவு - பகுதி யெனினும் ஒக்கும். என்—எவன் என்கிற அஃறிணை வினைக்குறிப்பு இடைகுறைந்தது. இது அகர ஐகாரச் சாரியைகளைப்பெற்று என்ன என்னை என்றும் வரும். (ரு)

6. அம்பொற் கயிலைக்கே யாகத் தரவணிவார்
தம்பொற் படைக்குத் தமியனா - எம்பியைமுன்
போக்கினே னென்றுரைத்தான் பூதலத்து மீதலத்
வாக்கினே ரில்லாத மன். [தும்

6. The king (Dharma) whose veracity was matchless, alike on earth or in heaven, answered (Vyasa) saying—"I have already sent my brother, alone to the resplendant Kailasa, which is fabricated of silver, to obtain a golden weapon from Him whose body is adorned with serpents."

(இ - ள்.) பூதலத்தும் - பூமியிலும், மீதலத்தும் - மேலுலகத்திலும், வாக்கில் - (சத்திய) வசனத்தில், நேர் இல்லாத - ஒப்பில்லாத, மன் - யுதிட்டிரராஜன், அம் பொன் - அழகிய வெள்ளியாலாகிய, கயிலைக்கு - கயிலாசமலைக்கு, ஆகத்து - திருமேனியில், அரவு அணிவார்தம் - சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகத் தரித்த சிவபிரானது, பொன் படைக்கு - பொன்போற் சொலிக்கும் அஸ்திரம் பெறுவதற்காக, எம்பியை - என் தம்பியாகிய அருச்சுனனை, தமியன் ஆ - ஒருவனாக, முன் - முன்னமே, போக்கினேன் - அனுப்பினேன், என்று—; உரைத்தான் - (அம்முனிவருக்குச்) சொன்னான், எ-று. ஏ - அசை.

பொன் என்பது பசும்பொன், செம்பொன், வெண்பொன், கரும்பொன் என்று பலவற்றிற்கும் பொதுப்பெயராய் நிற்றலின் இங்கு வெள்ளிக்குக் கொள்ளப்பட்டது.

கயிலைக்கு—குவ்வுருபு இடப்பொருளில் வந்து மயங்கிற்று. படைக்கு — குவ்வுருபு பொருட்டுப்பொருளில் வந்தது. ஆ— ஆக என்பதில் ஈறுதொக்கது.

போக்கினேன்—பிறவினை, போக்கு - பகுதி, [போ - தன்வினைப்பகுதி, கு - பிறவினைவிகுதி], இன் - இடைநிலை, ஏன் - விகுதி. (சு)

7. காண்டா வனந்தீக் கடவுளுணக் கைக்கணையால்
நீண்ட முகிறடுத்து நின்றாற்கு - மீண்டமரர்
தாளிரண்டு நோவத் தனித்தனியே யோடியநாள்
தோளிரண்டே மூன்றோ துணை

7. On the day that he defeated the celestials, and made them flee, each in his own way, thus causing pain to both feet, were not his two shoulders a help to him who in order that the God of fire might consume the forest of Kanda, standing. prevented, with an arrow he held in his hand, the wide-spread clouds from pouring down rain."

(இ - ள்.) காண்டா வனம் - காண்டவமென்கிற வனத்தை, தீ கடவுள் உண - அக்கினிதேவன் உண்ணும்படி, கை கணையால் - கையில் தரித்த அம்பினால், நீண்ட முகில் - பெரிய மேகங்களை, தடுத்து - (மழைபெய்ய வொட்டாமல்) நிறுத்தி, நின்றற்கு - நின்ற அருச்சுனனுக்கு, அமரர் - தேவர்கள், மீண்டு - (அங்கு நின்றும்) திரும்பி, தாள் இரண்டும் - இரண்டுபாதங்களும், நோவ - துன்பப்பட, தனித்தனியே - ஒருவரோடு ஒருவர் சேராமல், ஓடிய நாள் - ஓடிப்போன காலத்தில், தோள் இரண்டும் அன்றே - இரண்டு புஜங்களும் அல்லவோ, துணை - துணையாயிருந்தன, எ-று.

துஷ்டரான அசுரர் முதலானோர்கள் சேர்ந்து மிக்க நெருக்கமும் கொடுமையுமா யிருந்த காண்டவவனம் என்கிற பெருங் காட்டை அக்கினிபகவான் எரிக்க நினைத்துத் தேவேந்திரன் தன் தோழனாகிய தக்ஷகனுடைய குடும்பத்திற்காக அதைப் பாதுகாத்து வந்ததனால் அவனுக்கு அஞ்சி ஒரு பிராமணன் போல் வந்து அர்ச்சுனனை யாசிக்க அவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியினால் எரிக்கும்படி உத்தரவு கொடுக்கவே அக்கினி அதிற் பற்றிக்கொண்டு தகித்தது. அப்போது இந்திரன் மேகங்களைக்கொண்டு மழை பொழிகையில் அதை அருச்சுனன் தடுத்தமையால் தேவதைகள் தன்மேல் எதிர்த்துவர அவர்களை முறியவடித்து ஓட்டினான் என்பது பாரத கதை. இப்படிப்பட்ட சுத்தவீரனுக்காக நீயேன் மணக்கவலைப் படுகிறாயென்று முனிவர் அரசனுக்குச் சொன்னார்.

காண்டாவனம்—காண்டவவனம் என்பதின் திரிபு. தீக்கடவுள் - தீயினது கடவுள், தீயாகிய கடவுள், என ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையும் பண்புத் தொகையுமாம். முகிற்கூத்து— "குறில் செறியாலளா" என்கிற சூத்திரத்தின் 'உள பிற' என்

பதனுல் வேற்றுமையிலும் லகரம் கெட்டதெனக் கொள்க. ஓசை நயம் பயன். (எ)

8. பேரரசு மெங்கள் பெருந்திருவுங் கைவிட்டுச்
சேர்வரிய வெங்கானஞ் சேர்தற்குக் - காரணந்தான்
யாதோவப் பாவென்றா னென்றுந்தன் வெண்குடைக்கீழ்த்
தீதோவப் பார்காத்த சேய்.

8. The king (Dharma) who always, under his white umbrella, i. e. upright rule, protected his kingdom from evil, said;—"O Father, I know not the cause which led me to lose my extensive dominions, and my great wealth, and to come to this inaccessible and sultry desert.

(இ - ள்.) [இப்படிச்சொல்ல முனிவரை நோக்கி] என்றும் - எப்போதும், தன் வெண் குடைக்கீழ் - தன்னுடைய வெண்மையான குடைநிழலில், தீது - துன்பம், ஓவ - ஒழிந்து போக, பார் - பூமியை, காத்த சேய் - பரிபாலனஞ்செய்த அரசன் [தருமராஜன்], அப்பா - அப்பனே, எங்கள் - எங்களுடைய, பேர் அரசும் - பெருமையான அரசாட்சியும், பெருதிருவும் - பெரிய செல்வமும், கைவிட்டு - இழந்து, சேர்வு அரிய - சேர்தற்குக்கூடாத, வெம் கானம் - கடினமான கானகத்தை, சேர்தற்கு - அடைதற்கு, காரணம் யாது - என்ன காரணம், என்றான் —, எ-று.

தான் - ஓ - அசை. அப்பா என்பது இரக்கச் சொல்லுமாம்.

பேர்—பெருமையில் மை கெட்டு உயிர் முதன்மொழி வந்ததனுல் ஈறுகெட்டு முதல் நீண்டது, "முற்றுமற்றொரோவழி". என்பதனுல் உகரம்கெட்ட தென்னவுமாம். பெருந்திரு—இங்கு இனமிகல். சேர்வு—தொழிற்பெயர், நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. வெண்குடைக்கீழ் பார்காத்தலாவது நல்லரசாட்சியால் ஜனங்களைக் காத்தல். (அ)

9. கேடில் விழுச்செல்வங் கேடெய்து சூதாடல்
ஏடவிழ்தார் மன்னர்க் கியல்பேகாண் - வாடிக்
கலங்கலைநீ யென்றுரைத்தான் காமருவு நாடற்
கிலங்கிலைநூன் மார்ப னெடுத்து.

9. The sage (Vyasa) whose breast was adorned with the shining and moving thread said to him (Dharma) who possessed the kingdom which was surrounded by extensive groves,—"Faint not thou in despair, for dost thou not see that it is the nature of kings, who wear garlands of petal-opened flowers, to play at dice, which is fatal to their inexhaustible great wealth."

(இ-ள்.) கேடு இல் - கெடுதியில்லாத, விழு செல்வம் - பெருமையான செல்வம், கேடு எய்து - நாசம் அடையத்தக்க, சூது ஆடல் - சூதம் ஆடுவது, ஏடு அவிழ் - பூவிதழ்கள் விரியப்பெற்ற, தார் - மாலையணிந்த, மன்னர்க்கு - அரசருக்கு, இயல்பே - சுபாவமேயாம்; (ஆனதால்) நீ வாடி கலங்கலை - நீ உடம்பு மெலிந்து மனம் கலங்க வேண்டாம், என்று—, கா மருவு - சோலை நெருங்கின, நாடற்கு - நாட்டையுடைய அரசனுக்கு, [யுதிட்டிரனுக்கு], இலங்கு - விளங்காநின்ற, அலை - அசைகின்ற, நூல் மார்பன் - பூணூலை மார்பில் அணிந்த முனிவன், எடுத்து உரைத்தான் - எடுத்துச்சொன்னான், எ-று.

இலங்கலை நூல்மார்பன் என்பதற்கு விளங்காநின்ற அலைபோலுஞ் சொற்பெருக்குடைய சாஸ்திரங்களை இருதயத்தில் தரித்தவன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது. காண் - அசை; நீபார் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். கலங்கலை என்பதில் ஐ சாரியை; கலங்கல் - எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று. கலங்கு என்பதோடு எதிர்மறையைக் காட்டும் அல் சேர்ந்த கலங்கல் என்னும் பகுதிமேல் ஐ முன்னிலை யொருமை விகுதி வந்ததெனவுங் கொள்ளலாம். ஆயினும் மறுத்தலே பொருளான இல் எதிர்மறைவினைக்கு வருமல்லது (பர்யுதாஸம்) மற்றொன்றைத் தழுவும் பொருளதான அல் என்பது வருவது சேரன்றென அறிக. இலங்கு அலை என்னும் இரண்டு வினைத்தொகையு மடுக்கி நூல் என்னும் பெயரைக்கொண்டன. விழுச்செல்வம்—விழுப்பமாகிய செல்வம் எனப் பண்புத்தொகை. எய்து சூது—வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். எடுத்து உரைத்தலாவது காரணங்களோடு விவரித்துச்சொல்லுதல். (௯)

10. கண்ணிழந்து மாயக் கவருடிக் காவலர்தாம்
மண்ணிழந்து போந்து வனநண்ணி - விண்ணிழந்த
மின்போலு நூன்மார்ப மேதினியில் வேறுண்டோ
என்போ லுழந்தா ரிடர்.

10. O thou that hast on thy breast, thread as bright as lightning descended! Are there any kings on this earth, who like myself have lost their wisdom and involved themselves in difficulties and troubles, by playing at deceitful dice, thus losing their kingdom and being forced to retire to the forest?

(இ-ள்.) விண் இழந்த - வானத்தை விட்டுவந்த, மின் போலும் - மின்னலை யொத்த, நூல் மார்ப - பூணூலோடுகூடிய மார்பையுடையவனே, மேதினியில் - பூமியில், என் போல் - என்னைப்போல, கண் இழந்து - விவேகங்கெட்டு, மாய கவறு - மோசத்துக்கிடமாகிய சூதை, ஆடி—, மண் இழந்து - பூமியைத் துறந்து, போந்து - போய், வனம் - காட்டை, நண்ணி - சேர்ந்து, இடர் - ஆபத்தினால், உழந்தார் - வருந்தினவரான, காவலர் - அரசர், வேறு உண்டோ—, (என்று யுதிட்டிரன் வினவினன்,) எ-று. தாம் - அசை.

கண் - உவமையாகுபெயர், காண் என்னும் பகுதி முதல் குறுகி கருவிப்பொருள் விகுதி கெட்டு வந்தது; காண்பதற்குக் கருவியாயுள்ளது; அல்லது கண் - கண்ணுதல் = சிந்தித்தல், இப்பகுதிமேல் அவ்விகுதி குன்றிவந்ததெனவுங் கொள்ளலாம். போந்து — போ - பகுதி, உ - விகுதி, த்-இறந்தகால இடைநிலை, சந்தியால் இரட்டித்த தகரம் நகரமாய் விகாரப்பட்டது. இது புகுந்து என்பதின் விகாரம் எனவுங் கொள்வர். காவலர்— காவல் அர் எனப்பிரித்து காக்கும் அதிகாரமுடையவர் எனவும், கா வலர் எனப் பிரித்து காத்தலில் வல்லவர் எனவும் கொள்ளலாம். புரவலர் முதலானவையு மிப்படியே. கா - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். வேறு — குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், "வேறில்லை யுண்டைம்பால் மூவிடத்தன" வினை - ௨௦-சூத்திரம்.] (௧௦)

11. சேமவேன் மன்னனுக்குச் செப்புவான் செந்தனிக்
கோமவேற் றூரனை நளனென்பான் - யாமத் [கோல்

தொலியாழி வைய மொருங்கிழப்பப் பண்டு
கலியால் விளைந்த கதை.

11. (Vyasa) related to king Dharma, who was possessed of dreadful weapons, the story of the hero **Nala**, who had a straight unequalled sceptre, and who at midnight was made by Kali to lose the whole of his kingdom, which was surrounded by the roaring ocean.

(இ-ள்.) செம் தனி கோல் - செம்மையாகிய ஒப்பற்ற செங்கோலையும், நாமம் வேல் - பயத்தை யுண்டாக்கும்படியான ஆயுதத்தையும் உடைய, காளை - வீரனான, நளன் என்பான் - நளன் என்று சொல்லப்பட்டவன், யாமத்து - நடு இராத்திரியில், ஒலி - (விசேஷமாக) ஒலிக்கின்ற, ஆழி - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, வையம் - பூமியை, கலியால் - கலிபுருஷனால், ஒருங்கு - ஒருமிக்க [சேர்ந்ததாய்], இழப்ப - இழந்துபோகும்படி, பண்டு - பூர்வத்தில், விளைந்த கதை - நேர்ந்த கதையை, சேமம் - காவல் செய்யத்தக்க, வேல் - ஆயுதத்தைத் தரித்த, மன்னனுக்கு - தருமபுத்திர மஹாராஜனுக்கு, செப்புவான் - சொல்லத்தொடங்கினன் (அந்த வியாசமுனி), எ - று.

ஒலி—வினைத்தொகை. ஒருங்கு—வரிப்புனைபந்து என்பது போல் முதனிலையே வினையெச்சமாக வந்தது. செப்புவான் என்பது இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர்காலமானது. [பொதுவியல் - ௩௩ - ஆவது - சூ.] ஆழி—ஆழ் - பகுதி, இ - இடப்பொருளைக்காட்டும் விகுதி, எதுவும் அமிழ்ந்துபோகுமிடம் என்பது பொருள்; அல்லது ஆழ்தல்=தாழ்தல், அதனையுடையது எனவுமாம். அப்போது விகுதி கர்த்தாவைக்காட்டும். நளனென்பான் என்னும் எழுவாய் இழப்ப என்பதிலும், இழப்ப என்னும் வினையெச்சம் விளைந்த என்னும் பெயரெச்சத்திலும் முடிந்தன. வியாசமுனி — தோன்றா எழுவாய்; செப்புவான் - பயனிலை; கதை - செய்ப்படுபொருள். (கக)

12. காமர் கயல்புரளக் காவி முகைநெகிழத்
தாமரையின் செந்தேன் றளையவிழப்-பூமடந்தை
தன்னாட்டம் போலுந் தகைமைத்தே சாகரஞ்சூழ்
நன்னாட்டின் முன்னாட்டு நாடு.

12. The country (of Nala), where the tank fish glide along gracefully, where the buds of the dark-lilly blossom, and where the good honey-comb of the lotus bursts open, and which is worthy of pre-eminence in this good earth surrounded by water, is like the sporting of the eyes of the goddess of the earth.

(இ - ள்.) சாகரம் சூழ் - சமுத்திரம் சூழ்ந்த, நல் நாட்டில் - நல்ல தேசங்களில், முன் நாட்டும் - முதலிலே வைக்கத்தக்க, நாடு - (நளனுடைய) தேசமானது, காமர் - அழகாகிய, கயல் - மீன்கள், புரள - புரண்டுவருதலாலும், காவி முகை - நீலோற்பல முகிழ்கள், நெகிழ - மலர்தலாலும், தாமரையின் - தாமரைப்பூவினது, செம் தேன் தனை - நல்ல தேனோடுகூடிய கட்டானது, அவிழ - விரிதலினாலும், பூமடந்தைதன் - திருமகளுடைய, நாட்டம் போலும் - கண்ணையொத்த, தகைமைத்து - குணமுள்ளது, எ - று. ஏ-அசை.

கண்ணானது புரளுங் கயல்போலவும் மலர்கின்ற குவளையும் தாமரையும் போலவும் இருக்கும், ஆதலால் நீர்வளப்பத்தாலாகிய பொலிவுபற்றி அந்நாடு திருமகளின் கண்ணோடு உவமிக்கப்பட்டது. அன்றியுந் தன்னாட்டம் என்பதில் ஆட்டம் எனப் பதம் பிரித்துத் திருமகளின் நர்த்தனம்போலிருந்ததெனப் பொருள்கூறினு மமையும்; அந்தப்பக்ஷத்தில் கயல் என்பதைக் கண்ணாகவும், காவி - சிவந்த, முகை - (அல்லி) மொக்குள், எனக்கொண்டு, இதழாகவும், தாமரை என்பதை முகமாகவும், செந்தேனைப் பாடும் பாட்டாகவும், உருவக வுயர்வு நவிற்சியணியாகக் கொள்ளவேண்டும்; ஆடுங்கால் கண் புரள்வதும், உதடு விரிந்து தோன்றுவதும், முகம் மலர்ந்து இனிய பாடல் உண்டாவதும் முறையாதலா லெனக.

பூமடந்தை - தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும்பெண், பூதேவி என்று பொருள் கொள்ளலுமாம். தன் — தான் என்பதின் விகாரம். அந்நாட்டின்பெயர் நிடதம். புரள முதலிய செயவெனெச்சம், மழைபெய்ய நெல்விளைந்த தென்பதிற்போலக் காரணப்பொருட்டாய் வந்தன. காமர் — உரிச்சொல். நாட்டம் — நாடு - பகுதி. அம் - கருவிப்பொருள் விகுதி, "கெடிலோடுயிர்த்தொடர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் மிக என்றதனால்

இங்கேயும் டகரம் இரட்டித்தது; உகரம் கெட்டது சந்தி. ஆட்டம்—ஆடு - பகுதி, அம் - தொழிற்பெயர்விகுதி, மற்றவை முன்போல். தகைமைத்து—ஒன்றன்பால் குறிப்பு வினைமுற்று, தகைமை - பண்புப்பெயர்ப்பகுதி, து - விகுதி, த்-சந்தி. (கஉ)

13. கோதை மடவார்தங் கோதின் மெயிற்றிமிர்ந்த
சீத களபச் செழுஞ்சேற்றால் - வீதிவாய்
மானக் கரிவழுக்கு மாவிந்த மென்பதோர்
ஞானக் கலைவாழ் நகர்.

13. There is a town called Mavindum, which abounded in living literature and science, and in whose strects the elephants slid on the rich and cool mixture of sandal which the garland-bedecked females daub on their bodies.

(இ - ள்.) கோதை மடவார்தம் - மாலைசூடிய பெண்களுடைய, கோது இல் - குற்றமில்லாத, மெய்யில் - உடம்பில், திமிர்ந்த - பூசிய, சீத களபம் - குளிர்ச்சியான கலவைச் சாந்தாகிய, செழும் சேற்றால் - வளமான சேற்றினால், வீதிவாய் - தெருக்களில், மானம் கரி - பெருமையான யானைகள், வழுக்கும் - சறுக்கிவிழப்பெற்ற, மாவிந்தமென்பது - மாவிந்தமென்று சொல்லப்பட்ட, ஞானம் கலை - ஞானசாஸ்திரங்கள், வாழ் - வாழும் இடமான, ஓர் நகர் - ஒருபட்டணம் (உண்டு,) எ-று.

அப்பெண்கள் நீராடுவதினால் சந்தனச்சேறு உண்டாயிற்று என்பது கருத்து. இதனால் அந்நகரத்தின் செல்வமிகுதி குறிப்பிக்கப்பட்டது. கோதைபோன்ற மடவார் எனவுங் கொள்ளலாம்.

வாழ்—வினைத்தொகை, இது பெயரெச்சத்தின் விகாரமாதலின் பெயரெச்சத்தின் முடிபுகளைக்கொள்ளும். "செய்வதாதி யறுபொருட்பெயரு மெஞ்சநிற்பது பெயரெச்சம்மே" என்ற [வினையியல் உக-ம்] சூத்திரப்படி வாழ் என்பது நகர் என்னும் இடத்தைக்கொண்டது. சீதகளபமீ என்பது வடநூன் முடிபாதலின், இயல்பாயிற்று; சீதக்களபம் என்று தமிழ்முடிபாகவும் கொள்ளலாம். 'கொங்கைமிசைத்திமிர்ந்த' எனப்பாடமும் உண்டு. (கங)

14. நின்றுபுயல் வானம் பொழிந்த நெடுந்தாரை
என்று மகில்கமழு மென்பரால் - தென்றல்
அலர்த்துங் கொடிமாடத் தாயிழையா ரைம்பால்
புலர்த்தும் புகைவான் புகுந்து.

14. They say that long streaks of water which the standing clouds pour from the sky always smell of sandal, since on the terraces of lofty houses upon which the flags flutter in the south wind, the maidens who are adorned with the choicest jewels, (after bathing) dry their hair in the smoke (of the sandal incense) which goes up into the skies.

(இ - ள்.) தென்றல் - தென்காற்று, அலர்த்தும் - அசையச் செய்கின்ற, கொடி - கொடிச்சீலைகளையுடைய, மாடத்து - உபரிகைகளில், ஆய் இழையார் - ஆய்ந்த ஆபரணங்களைத் தரித்த பெண்கள், ஐம்பால் - கூந்தல்களை, புலர்த்தும் - உலர்த்துகிற, புகை - அகிற்புகை, வான் புகுந்து - வானத்திற் பிரவேசித்து (இருப்பதினாலே,) வானம் - ஆகாசத்தில், நின்று - இருந்து, புயல் - மேகம், பொழிந்த - பெய்த, நெடு தாரை - பெரிய மழைத் தாரையானது, என்றும் - எப்போதும், அகில் கமழும் - அகில் வாசனை வீசும், என்பர் - என்று சொல்வர், எ-று. ஆல் - அசை.

இதுவும் அந்நகரத்தின் வளத்தைக் குறித்தது. புகுந்து என்னும் செய்தென் எச்சம் கமழும் என்னும் பிறகருத்தாவினையோடு முடியாததலின் 'இருப்பதினால்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. "சொற்றிரியினும்" என்கிற [வினையியல் ௨௭ - ம்] சூத்திர விதியினால் புகுந்து என்பது புக என்பதின் திரிபெனக்கொண்டு காரணப்பொருட்டாய்க் கொள்ளினும் பொருந்தும். ஐம்பால் - ஐந்து பகுப்பினையுடையது; அவையாவன— உச்சியில் முடித்தலாகிய முடியும், பக்கத்தில் முடித்தலாகிய கொண்டையும், பின்னே செருகலாகிய சுருளும், சுருட்டி முடித்தலாகிய குழலும், பின்னிவிடுதலாகிய பனிச்சையுமாம்.

அலர்த்தும் கொடி—பெயரெச்சம், செயப்படு பொருளைக் கொண்டது. புலர்த்தும்புகை—இங்கே கருவியைக்கொண்டது.

15. வெஞ்சிலையே கோடுவன மென்குழலே சோருவன
அஞ்சிலம்பே வாய்விட் டரற்றுவன - கஞ்சம்
கலங்குவன மாளிகைமேற் காரிகையார் கண்ணே
விலங்குவன மெய்ந்நெறியை விட்டு.

15. The only curved things in this city are the cruel bows; the only thing which gets loose is the soft hair of females; the only things which open their mouths and lament are the ankle ornaments; the only thing which trembles is water; and the only things which go astray from the right path are the eyes of the maidens who sit on the terraces of houses.

(இ - ள்.) வெம் சிலையே - கடுமையான வில்லே, கோடுவன - கோணலாகுவன (மற்றெவையும் அல்ல); மெல் குழலே - மெல்லிய கூந்தலே, சோருவன - தளர்ச்சியடைவன; அம் சிலம்பே - அழகிய சிலம்பு என்னும் (ஆபரணமே,) வாய் விட்டு - வாய்திறந்து, அரற்றுவன - கதறுவன; கஞ்சம் - தண்ணீரே, கலங்குவன - கலங்கிப்போவன; (அல்லது) [கஞ்சம் - கைத்தாளங்கள், கலங்குவன - பல ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து ஒலிப்பன]; மாளிகை மேல் - வீடுகளின்மேலுள்ள, காரிகையார் - பெண்களுடைய, கண்ணே - கண்களே, மெய் நெறியை விட்டு - நேரான வழியைவிட்டு, விலங்குவன - ஒதுங்கிப்போவன, எ-று.

கஞ்சம் என்பது சங்குமாம்; தாளத்தை யுணர்த்தும்போதும் இது காம்ஸ்யம் என்னும் ஆரியத்தின் திரிபேயாதலால் வெண்கலத்திநாற் செய்த பலதாளங்களுக்குமா மென அறிக. கம் - நீரில், சங்கு - சங்குகளே, அலங்குவன - அலைந்துகொண்டிருப்பன எனவுங் கொள்ளலாம்.

மற்றெவையும் அல்ல என்பதை ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின் முடிவிலும், ஏகாரத்தைக் கஞ்சம் என்பதோடுங் கூட்டிக் கொள்க. அந்நகரிலுள்ளாரில் யார்க்கும் கோடுதல் முதலான துர்க்குணங்க ளில்லையென்பது கருத்து. இதுவும் அந்நகரின் பெருமையை யுணர்த்தியது.

காரிகை - அழகு, அதனையுடையார் காரிகையார். காரிகை - பெண் எனக் கொள்ளின், ஆர் - பலர்பால் விகுதி.